

വിജയോദയം കാവ്യം.

1085
E 1081

51

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
M. L. VINKIL
MALAYINKIL

പന്തളത്തു
കേരള വർമ്മത്തമ്പുരാൻ.

വിജയോദയം കാവ്യം.

1865-8
E1081

ഗ്രന്ഥകർത്താ,

പന്തളത്തു കേരള വർമ്മത്തമ്പുരാൻ.

(അവകാശം ഒടുവിൽ അമ്മക്കുട്ടി അമ്മയ്ക്കു)

~~എസ്. ആർ. ചെമ്മേഴിപ്പോ.~~

അനന്തരാമവർമ്മ പ്രസ്സ്

തിരുവനന്തപുരം.

1109

ഉടമസ്ഥയുടെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിമിത്തമാകുന്നു.

മുഖവുര.

കാവ്യകലാകോവിദന്മാർ പരാണേതിഹാസങ്ങളെത്തന്നെ സ്വകവിതയ്ക്കു വിഷയമാക്കുന്നതു പ്രായേണ രുചിക്കാതെ തീർന്നിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തിൽ “യദിക്ഷണം പൂർവ്വേരിതിജഹതീ” ത്യാദി പദ്യങ്ങൾ ചൊല്ലിയതുകൊണ്ട് ആധുനിക പണ്ഡിതന്മാർ തൃപ്തിപ്പെടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. “ഭിന്നരുചിർഹിലോകഃ” എന്നുള്ള കാളിദാസസൂക്തിക്കു മാറ്റം കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു ഇതിവൃത്തത്തെ കല്പിക്കുന്നതും സുഖസാദ്ധ്യമല്ല. സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ ഗതിവിഗതികൾക്കു കൂടി അല്പം ഭേദംവരുത്തിയാൽ നന്ന് എന്നഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ചതുപരിഷ്കാരികളോടു നമോവാകും പറയുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. കവിതയിൽ ചക്രവാകത്തെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടാ. നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം താമരയും, ചന്ദ്രനും കടക്കാതെ സൂക്ഷിക്കണം എന്നും മറ്റും സിദ്ധാന്തിക്കുന്നവരെയും അനുസരിക്കാഞ്ഞാൽ സർവ്വസമ്മതത്തിന്നു ഹാനി സംഭവിക്കുമല്ലോ. ഘടോൽക്കചവധം കവിത നന്ന്. അതിൽ ഗ്രാഹ്യഭാഗമൊന്നുമില്ല. കംഭാഭംഗവധത്തിലെ നായകനു പുതിയ പരിഷ്കാരം വേണം. ഒന്നു അത്മ ക്ലിഷ്ടമായിപ്പോയെങ്കിൽ മറ്റൊന്നു വിരളാത്മം. ഇങ്ങനെ ഭാഷസമ്മിശ്രമായിട്ടേ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു കേൾക്കാറുള്ളൂ. സന്ദർഭാനുസരണങ്ങളായ രസങ്ങളെ സ്റ്റരിപ്പിക്കുക, അതാതു രസങ്ങൾക്കനുസരിക്കുന്ന പദങ്ങളെ തിരിഞ്ഞുവക്കുക തുടങ്ങിയുള്ള പ്രശസ്തകവനസാമർത്ഥ്യം കാണിക്കുന്നതിന്നു സർവ്വതോമുഖമായ പ്രതിഭാവിഭാസം സിദ്ധിച്ചവർക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ശാസ്ത്രം പഠിച്ചവർക്ക് കവനരീതി ഇന്നവിധത്തിൽ വേണമെന്നു വാക്കിൽ പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കുന്നതിന്ന് സാധിക്കാമെങ്കിലും പ്രയോഗരൂപേണ അങ്ങനെ ബോധ്യം വരുത്തുന്നത് ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ല. അതിനാൽത്തന്നെയാണു്

‘അദ്ധ്യാപി തത്തുച്ഛകവേരഭാവാനാമികം സാത്മവതീ ബഭൂവ’

എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഒരു കവനത്തിന്നും നല്ല അഭിപ്രായം പറയുന്നതു തന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തിന്നു മതി

യാകുന്നതല്ല എന്നാണ് ഒരുമാതിരി കാവ്യപരിശാധകന്മാർ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഭാഷാപ്രഖ്യാപനത്തിലായാലേ തന്റെ സാമർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുകയുള്ളൂ.

“വിമലാഭധികാ ലോകേ കല്പശ്ശൈവ വാരിണഃ

പ്രതിബിംബഗ്രഹേ ശക്തിഃ”

എന്നാണല്ലോ അഭിയുക്തവചനം. സ്വപ്രകാരേണ നോക്കിയാലും ഒരു കവിതയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം തൽകർത്താവിനു വിജയകരമല്ലാതെയാണു പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്നത്. കവിതയിൽതന്നെ ചില ഭാഷാംശങ്ങൾ സഹജങ്ങളായിരിക്കെ വാസ്തവത്തിൽ ആരേയും കുററപ്പെടുത്താനുണ്ടിട്ടു.

വശ്യവാക്കുകളായി കൈരളിയുടെ ഭാഗ്യസമ്പത്തിന്മേതു ഭൂതന്മാരായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അഭിനവകാളിദാസപാണി നിപുളതിമഹാശയന്മാരെ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആദരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു മററുള്ള കവികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുയാണു വേണ്ടത്. എന്നാൽ,

“ഇകസ്തു രമ്യം വദന്തി മത്വാ വഹന്തി മൗനം വിഹഗാഃ കിമന്യു” എന്നു അവർക്ക് സമാധാനിക്കാനും വകയുണ്ട്.

വിജയോദയം കാവ്യം ഖണ്ഡശഃ കവനകൌമുദിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അക്കാലത്തിൽ ഇതിനെ ഒരു മിച്ചപ്പേര് ഒരു പുസ്തകമാക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പോഴും ഇങ്ങനെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നു എനിക്കു അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചില സുഹൃത്തുക്കളുടെ അപേക്ഷ (അല്ലെങ്കിൽ) നിർബന്ധം ഒന്നുമാത്രമാണ് എന്നെ ഇതിലേയ്ക്കു ഉദ്യമിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഇനിയും ഇത്രമാത്രമേ എനിക്കു ഇവിടെ പറയാനുള്ളൂ.

“ഗുണാനുഗ്രഹം ണ്ണതു ഖലാസ്തതഃ കിം

ഗുഹം ണ്ണതു ഭോഷാനപി വേതതഃ കിം

അപി വൃതിസ്താമയേ തതഃ കിം

ഗുണോപി ഭോഷോ യദി ഭുസ്സഹം തത്.”

പന്തളം,
എ-എ-എൻ.

}

ഗ്രന്ഥകർത്താ.

ശ്രീ

വിജയോദയം കാവ്യം.

ഒന്നാം സർഗ്ഗം 10658

പരമമനപരാണപുണ്യപുര-
സ്തരദതിചാരപലായിതാംഗയജി
നിരവധികരുണാപയോധി ഭവ്യം
മുരഹരസോദരി സാദരം തരട്ടെ.

൧

നമദമരകിരീടകൂടകോടി-
ഭൃമണിലസനണിരഞ്ജിതാംബ്രിപീഠൻ
സുമഹിതസകലാത്മദാനദക്ഷൻ
സുമശരവൈരി സുഖം തരട്ടെ മേന്മേൽ.

൨

കരുകലകലശാംബുരാശിയിൽ സ്വ-
സ്തരുചി തഞ്ചിന പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാർ
പുരുബലികൾ പുരസ്ത്രിയോടുമൊന്നി-
ച്ചൊരുഗഹനത്തിലരോ വസിച്ചിരുന്നു.

൩

അതികമതികളായ ഏററുവോർ തൻ-
ചതിയിൽ വെടിഞ്ഞവിലം പ്രഭുപ്രതാപം
ധൂതിയൊടു നിജസത്യമോത്തുതാന-
ക്ഷിതിപവരിഷ്ഠർ വനാന്തരത്തിൽ വാണാർ.

൪

ദിനമനു ശുചിരാജസുയയാഗാ-
ഭൃനവധി സൽക്രിയ ചെയ്ത ധർമ്മജാതൻ
മനമുരുകി വന്ദിച്ച ഭീതിയേക്കും
വനഭൂവി ഭവ്വിധിയോഗമാർക്കുനീക്കാം?

൫

ശുചിയൊടു മണിഭാജനത്തിൽ നാനാ-
 രുചിരചിരം മധുരാനുസാദിച്ചോൻ
 സുചിരമഥ വെരുകിഴങ്ങുസാല-
 തപവി നിവിതം ക്ഷിതിഭുക്കുമോ ഭുജിച്ചു.

ന

കളപദമബലാളികങ്കണോദ്യുൽ-
 കളകളമേളിതഗീതി കേട്ടുറക്കം
 കളയുമവനിത്തു കണ്ണഭിത്താം
 കളഭൂലടാരടിതത്തിലാർത്തി നേടി.

െ

നവപരിമളകോമളോപബഹ്വാ-
 നവമലസന്തുഭഗയ്യയിൽ കിടന്നോൻ
 ധവളഹിമജലാദ്രി ധ്രു ധാരൂ-
 ധവനതികർശമക്കിടക്കയാക്കി.

വു

ഭവിജകലശതഭുക്തശേഷമന്നം
 സുജനഗണംഗ്രണി ഭുക്തിചെയ്തു മൂന്നും
 ഭവിജതതിപരിഭുക്തശിഷ്ടപക-
 വ്രജമടവീതഭൂവിലും ഭുജിച്ചു.

ൻ

മദകരിതതി കഞ്ചുകിവ്രജം സ-
 മദമിയലും മഹാഷീഗണങ്ങൾ മററും
 സദനപരിസരത്തിലെന്നപോലാം-
 സ്തഭഭിമതന്നു വനത്തിലും ഭവിച്ചു.

ഥം

അരികളുടെ കടുത്തമാറികം ത-
 മൂരിശമൊടും പൊടിമാക്കിടുന്ന ഭീമൻ
 ഹരിഹരിണികളാൻ കാട്ടിലേവം
 ഹരിഹരി! വാണു, വിചിത്രമീശകൃത്യം.

മമ

പ്രതിനവമധുരായികാന്നജാതം
 പ്രതിദിന മഷ്ടികഴിക്കുമെണ്ണ ഭുക്ഷ്യ
 പ്രതിഘ്നബലപയോധി കാട്ടുകന്ദം
 പ്രതി കൊതിയാൽ കഠിനം കിളയ്ക്കുമാറായ്

മവ

മരവീരിയുമടുത്തു തത്രസവാ-
 മരപതിസുരസമത്മസവ്യസാചി
 സുരസമനസമാനവീർവാൻസ-
 സുരണമുഷിപ്രഭുപാലൈയാവസിച്ചു.

൧൩

ഭുജബലനിധിസർവ്വസിന്ധു കാഞ്ചീ-
 വിജയമെടുത്തതുകൊണ്ടുസാത്മനാമൻ
 വിജയന ജിതനാം ഹരിഷമിഷ്ടൻ
 വിജനവനാന്തര ചാരിയായ് ഭവിച്ചു.

൧൪

വിമതകലപലാശനിത്യഹോമം
 സുമഹിതവീര്യകൃശാസവിൽ കഴിച്ചോൻ
 ഹിമകരജചിനേന്ത കീർത്തിയാനോൻ
 സുമതികിരീടിയുടൻതാപസതപം.

൧൫

ഹതവിധിമതമാരറിഞ്ഞു? മാത്രീ-
 സുതരതിവൈഭവശാലിബാലകന്മാർ
 ചിതമൺവുമെഴാത്തകാട്ടിലവം
 സതതസുഖോചിതർ വാണിഭേദഭിവനം.

൧൬

പരിമളമിളകും മൃദുപ്രവാളോ-
 പരിപതിയുന്നതുമാന്തിഭേത്തിരിക്കെ
 പരിണതഗുണപാളിയാജ്ഞസേനീ-
 പരിമൃദുകാലിണകാട്ടിലൂന്നുമാറായ്.

൧൭

നവധവള യശസ്സുയൻസമ്രാൾ-
 പ്രവരലംബലമുള്ള പാണ്ഡവന്മാർ
 സ്ഥവശഗരുടനാക്ഷശാംഗിയായും
 വിവശതയാൻവനാന്തരത്തിൽവാണു.

൧൮

കരുപതികനയത്തിനാലിവണ്ണം
 ഗുരുപരിതാപമിയനുപാണ്ഡവന്മാർ
 കരുണകലരുമാമുരാരിഭയത്താൻ
 കരുതിവസിച്ചിതു സത്യസംഗരന്മാർ.

൧൯

അടവിയിലവരാൽപൂണ്ടജസ്രം
കടലൊളിവണ്ണനെയോത്തുപാത്തിടുമ്പോൾ
സ്വമവിടെയന്തനസോമസാമ്യം
തടവിയണഞ്ഞുപരാശരാത്മജാതൻ. ൨൦

അധികരൂഷകലൻ ചാതകങ്ങൾ
ക്കധിമഹിതുംഗഘനാഘനംകണക്കെ
സുധികൾപണിയുമാഗ്രപക്ഷ്തത്വ-
ന്നിധിയിലണഞ്ഞുമുദംമുനീന്ദ്രനേകി. ൨൧

മുനിവരനെ നിരീക്ഷിച്ചൊരു ചക്ഷു
ജ്ജനിഫലമാണൊരു ധർമ്മിയർപ്പത്രൻ
തനിയെയനജരൊത്തു തല്പദത്താ-
രിനിയവലംബനമെന്നതാണുകൂപ്പി. ൨൨

യതിവരനെമറയ്ക്കു സല്ലരിച്ചി-
ട്ടതിവിനയത്തൊടജാതശയുഭൂപൻ
പ്രതിപദമഴൽ തിങ്ങിടം വചസ്സർ-
ധൃതിഹരമിത്തരമുത്തമൻ കഥിച്ചു. ൨൩

അഴൽമരമരിവാൻ കുറാരമാം നിൻ
കഴലിണകൈതൊഴുമെന്നിൽമാന്യബുദ്ധേ
പിഴകളയി പൊരുത്തമാനകമ്പാ-
മഴവഴിയും മിഴിച്ചേർത്തനുഗ്രഹിക്ക. ൨൪

അനുദിനമനുതാപവാല്യയിൽപ്പെ-
ട്ടനുജരുമീവധുവും മുനീന്ദ്ര! ഞാനും
അനുപമഗുണഭോ! കഴങ്ങിയോർത്താൽ
മനുജരിലീവിധമാർത്തിയാക്ഷമില്ലേ. ൨൫

ജനകനുടൽവെടഞ്ഞുഹന്തപണ്ടേ
വനഭൂവിബാലകർ ഞങ്ങൾ നിസ്സഹായർ
അനുവധികദനം സഹിച്ചുപിന്നെ-
ജനപദതല്പജമാൻതത്രപാത്തു. ൨൬

അനയമവിടെയുംവിഷാഗന്നം തൊ-
ട്ടനവധിസങ്കടമംകുരിച്ചിരുന്ന
അനഘവിധിവിരോധിയായ് ഭവിച്ചു-
ലനവരതംഭ്രശമാന്തിയെങ്ങുമുണ്ടാം.

൨൭

ജതുഗൃഹദഹനത്തിൽവെച്ചു ചാകാ-
ഞ്ഞതുപരമോക്തിലിവക്കുബലമായി
കുതുകമുടനകനുത്തടർ പിന്നീ-
ടുലകൃപാലയ ! ഭിക്ഷവാങ്ങിവാണ.

൨൮

സുദതിയിവളെവേട്ട ഞങ്ങൾപിന്നെ-
സ്സനമണഞ്ഞുസുഖിച്ചിതല്ലകാലം
ഹൃദയവിഭജനാതിദുഷ്ടയാകും
കടനപരവരപിന്നെയും പടൻ.

൨൯

ഖലശകുനിച്ചതിച്ചു മൃതിൽനമ്മെ-
പ്പലപരയോക്കികളാൽ പരംഹസിച്ച്
ഉലകിലിവനസഹൃതാപഭാക്കായ്
വലയുവതിനഘമുഗ്രമെന്തുചെയ്തോ ?

൩൦

അപനയമിവയൊക്കെ ഞാൻ സഹിക്കാ-
മപരമഹോകഠിനം കഥിക്കവയ്യേ !
അപഭയലവമിക്കുലീനയേയും
സപദിനയിച്ചു സഭാന്തരത്തിലയ്യോ.

൩൧

കപടപടസുയോധനാനുജൻതൻ
ചപലതമുത്തൊരുസാഹസപ്രവൃത്തി
കൃപണസുജനതാസഹായികൃഷ്ണൻ
കൃപബതചെയ്തതിനാൽ ഫലിച്ചതില്ല.

൩൨

ഭ്രശമവിടെനടന്നസത്യമോതി-
ട്ടശനസുഖാദികൾവിട്ടുകാട്ടിലേവം
അശരണമലയുന്നതെങ്ങുളോത്താൽ
കുശലിഭവാനുമുപേക്ഷണീയരല്ല.

൩൩

ചിരമിവിടെയലഞ്ഞുസത്യവാദ്യം-
 കരയൊരുമട്ടുകടന്നു കിട്ടിയാലും
 പരപരിഭവമുഗ്രമുതഭവിപ്പാൻ
 പരമവകാശമിവർക്കുവന്നുദിക്കും.

നൗ

കരുതുകിലൊരുഘോരസമ്പ്രദായം
 പെരുതളവാകുമിവർക്കുതക്കമില്ല
 വിരുതുടയൊരുഭീഷ്മുമുഖ്യരോടി-
 ന്നരുതൊരുവർക്കുമടുത്തു പോർനടത്താൻ.

നൗ

ശരനിരകൾപൊഴിച്ചു പാഞ്ഞടുക്കും
 വരബലശാലികൾ വീരചന്ദ്രനന്ദൻ
 പരമവിടെയണഞ്ഞുപോരടിപ്പാൻ
 പരവശഭാവമെവർക്കുമുതഭവിക്കും.

നന്യ

ഗുരുഗുരുസുതനാഷ്ടപൻഗഭീരൻ
 ഗുരുതരവീര്യമഹത്വമാനകണ്ഠൻ
 നിരുപമബലശാലിഭീഷ്മനെനീ
 വിരുതരെയോർത്തിവന്നുള്ളുപൊള്ളിടുന്നു.

നൗ

കുരുക്ഷലപുതനാമഹാജ്ഞവത്തെ-
 കരുതിയെന്നിക്കുരുതന്നുഭീതിഹൃത്തിൽ
 കരുണയൊടുഭവാനിവർക്കുവണ്ടും
 കരുതൽവരുത്തിടുവാൻ കനിഞ്ഞുകൊൾക.

നവ

അകലുഷനവിടുന്നുതാപമെല്ലാം
 മകലുവതിന്നടികൂപ്പുമെന്നിലെന്നും
 സകരുണമരുളീടണം കടാക്ഷം
 സകലമനീന്ദ്രകുലാവലംബമുന്തേ !

നൻ

ശമമവിനയാദിവാസഭൂവാം
 ശമനസുതൻമൊഴിയേവമോതിയപ്പോൾ
 സുമപതനമിഷാൽതരുക്കളും തൽ-
 സമയമഹോബഹുകണ്ഠനീർപൊഴിച്ചു.

രം

യതികലകലശാഞ്ചിയിൽകലേശ-
 ഭൂതികലരുന്നമഹാസിസാവ്ഭരേമൻ
 കൃതിനരപതിതൻമനം കളപ്പി-
 ചുതിനമൃതായിതമിപ്രകാരമോതി.

രച

അരുതരുതതിരറെറാരതരതപം
 കരുതരുതേയുതിശൂന്യരീതിയേതും
 വിരുതരതിഗുണംപെടുംഭവാനാർ
 പുരുതരമംഗളമാൻതന്നെവാഴും.

10658
 121051

രച

ശശധരവരവംശഭീപമേനൽ-
 കശലമുദാരമുദിച്ചിടും ഭവാനിൽ
 വിശദഗുണ! ഭവാനുപാക്കിലെന്നും
 ഭൂശമവലംബനമംബജാക്ഷുനഃല്ലാ.

രച

കൃമരഹിതമഹോചതിച്ചുകള്ള-
 ക്കമതികളെക്കരുവംശപാശകന്മാർ
 ശമനസുത! ഭവൽപിതൃപ്രദേശ-
 ഭ്രമണരസത്തെയറിഞ്ഞിടും ജവത്തിൽ.

രച

കപടമതിലയന്നുചുജ്വലാവം
 നൃപ! നിയതം നിലനില്ക്കയില്ലനിത്യം
 സപദിസപരിവാരനാം സപതൻ
 സപദസമുന്നതിവിട്ടനഷ്ടനാകും.

രച

കരുനൂപവരലക്ഷ്മിതൽക്ഷണം തപൽ-
 നൂരുഗളഭൂവിലണഞ്ഞു കേളിയാടും
 കരുതുകതവഭാഗ്യഭേദതയ്ക്കായ്
 കരുതികഴിപ്പതിനർഹരക്ഖലന്മാർ.

രച

ഖലശകുനിനൂരുതപരറകണ്ണൻ
 മലമതിമുത്തൊരു ധാർത്തരാഷ്ട്രഭുജൻ
 കലഹകലിയവന്റെ തമ്പിയെന്നി-
 ക്കലഹതകൽപമുത്യുതാൻ കലാശം.

രച

പരബലപരിമാധിയാം സഹസ്ര-
ഭിരദബലം കലരും വൃകോദരനും
സുരപതിസുതനാം ധനഞ്ജയനും
പരമരിസംഹതിയിൽ പ്രയാസമെന്നോ? രവ

വിനയഗുണ! ഗഭീരപെരുരുഷമാ-
രണഘട്ടജാബലശാലി സോദരന്മാർ
അനവരതമടുത്തു പാർത്തിടുമ്പോൾ
ഘനജയലക്ഷ്മിഭവാനെവിടുപോമോ? രൻ

ശമനസുത! ഭവാനുപിന്നെയും ഭീ-
ശമനമിതിൽ സ്വയമാന്നിടാത്തപക്ഷം
വിമലമതികിരീടിതന്നെപോയി-
ക്കമലശരാന്തകനെബ്ജേച്ചിടട്ടേ ൫൦

അശുഭഹരതപഃ പ്രസന്നനായി-
പ്പശുപതിപാശുപതാസ്രമേകിയെന്നാൽ
പിശുനരിപുകലത്തെയേകനായി-
പ്പശുസദൃശം വിജയൻ ജയിച്ചുകൊള്ളും. ൫൧

പുരഗിരിയെടുത്തു ചാപമാക്കി-
പ്പുരഹതിചെയ്തപുരാണപണ്ണമുത്തി
വരമരിയതപസ്സിനാൽ പ്രസാദോ-
ത്തരമരുളീടിലസാധ്യമെന്നുപിന്നെ. ൫൨

മതിമതി മതിമൻ! വിശങ്കസാക്ഷാൽ
മതികലചൂടിയദേവനേക്കിരീടി
ധൂതിയൊടുമുടനേ ഭജിച്ചിടാനായ്
കൃതിതൂനിയട്ടെ ഭവിക്കുമത്രഭവ്യം. ൫൩

മുനിതിലകനറച്ചിവണ്ണമുള്ളിൽ
കുനിയൊടുപാർത്ഥനെയും വരുത്തിമുനിൽ
ജനിമുതിഹാരമാം മഹേശമന്ത്രം
തന്നിയെമറയ്ക്ക പദേശമാശ്രുനൽകി. ൫൪

അവിരതമിതിനാൽ ശിവന്റെകാൽത്താ-
രവികലഭേകതിയൊടും ഭജിച്ചുകൊൾക
ഭവിക്കുമമഭവിയ്ക്കുമെന്നുദിവ്യ-
ഛരവികലഭംമുനിച്ചൊല്ലിയാത്രചെയ്താൻ.

൭൭

യതികലപതിതൻമഹോപദേശം
മതിരസമോടുവഹിച്ചുസവ്യസാധി
പ്രതിനവവിരഹാത്തിതപ്തനാംഭു-
പതിമണിപൂർവ്വജനേതെളിഞ്ഞുകൂപ്പി.

൭൮

പദതളിരിലണഞ്ഞുകൂപ്പിടും സൽ-
പ്പദരതിയാണൊരു പാതംനോട്ടമന്ദം
സദഭിമതനതീവധമ്ജാതൻ
സദയമുദാരശുചാത്തനിത്ഥമോതി.

൭൯

വിമതകലവിമർദ്ദനത്തിനായ് നീ
വിമലമതേ! വിഷമാക്ഷസേവചെയ്താൻ
മമസഹജ! ഗമിപ്പതോത്തിടുമ്പോൾ
മമതയിലെന്മനമിന്നു നീറിടുന്നു.

൮൦

അടവിയിലിഹ വാണിടുന്ന ഞങ്ങൾ-
ക്കുടലിലുയണൊരു കണ്ണിനൊപ്പമാം നീ
ഉടനടിപിരിയുന്നതോത്തു താപ-
ക്കടൽ കരവിട്ടുകടന്നു കേറിടുന്നു.

൮൧

ഇവരുടെ നടുവിൽപ്പെട്ടു പ്രവീര-
പ്രവര! തുണാത്തരയാടിനിന്നിലത്രേ
നവമരതകമാലതൻ നടുക്കായ്
ശുവമെഴുമുത്തമമുത്തിനാഭകൂടം.

൮൨

വിരുതുടയഭവേൻ ഭവാംശ്രീപത്മം
കരുതിവസിപ്പതു കേശരവാധമന്മാർ
ഒരുസമയമറിഞ്ഞുപാകിലപ്പോൾ
പരഷതപൂണ്ടു ചതിപ്പതിനൊരുക്കും.

൮൩

സുതതവിധിനടത്തിടുന്നതൊന്നും
 വികൃതികൾ സമ്പ്രതിസമ്മതിക്കയില്ല
 അകൃതകശുഭകർമ്മദായനം താൻ
 പ്രകൃതിഖലക്കു ജന്മസിദ്ധമല്ലോ. ന്ന

ഹണിവലയനിഷേവനഷ്ടമാക്കാൻ
 പണിപലതും ബത നൂറുപേർ നടത്തും
 പ്രണിധികൾ പലരുണ്ടു സ്വപദാനു-
 ക്ഷണിമണിയാം തവവാത്ത് പാതുരപ്പാൻ. ന്ന

വിഷമശരവീരോധിയേബ്ഭജിപ്പാൻ
 വിഷമമഹോ പലതും നിനക്കുദിക്കാം
 വിഷഗളകരുണാകടാക്ഷമാണീ-
 വിഷയമതിൽ പരിരക്ഷയെന്നറയ്ക്കൂ. ന്ന

ഗിരിശന്തവഴിപ്പോൽ ഭജിച്ചുടൻ നീ
 തിരിയെവരുംവരെയുണ്ടിവർക്കുതാപം
 അരികുലവിജയാത്മമെങ്കിലും പോയ്-
 വരിക സഹോദര! മഗളംവരും തേ. ന്ന

അടിമലരടികൂപ്പിയലരാട്ടൻ-
 മുടിമണിതന്നനുവാദമേറുവാങ്ങി
 ഇടിവകതളിരിഴ പെടാതെ പാതം
 ഡിടിതി തപസ്സിനു പോവതിന്നൊരുങ്ങി. ന്ന

പവനസുതനെയും വന്നുദിയേറും
 നവവിരഹാസഹനായ സവ്യസാധി
 ജവമനുജരെയും പുണർ പിന്നെ-
 ക്കുവലയനേമ്മിഴിതന്റെ പാശ്ചമെത്തി. ന്ന

പതിയുടെ പതുതായ വിപ്രവാൻ-
 സ്ഥിതികരുതിപ്പലചിന്തയന്തരംഗെ
 പതിയൊരു പയോഭവേണിയാളാം
 മതിമുഖിപാഷ്ഠിയോടു പാതമനോതി. ന്ന

സമധികഗിരിനന്ദിനീതപസ്സാം
സുമഹിതവല്ലിയിലുല്ലസിച്ച്കായായ്
സമമഖിലജഗത്തിനൊരയ്യന്നായ്
സുമശരവൈരിസമുല്ലസിച്ച്കൂന്നും. ന്നൻ

സ്സുഖമുഖമഖലാക്ഷിയപ്പരഃ-
ക്ഷയോരു കാൽത്തളിരാത്ത ഭക്തിയാം ഞാൻ
കടലൊളി ചികരേ ഭജിച്ചതിന്നാ-
യുടനയിപോയി പറട്ടെ നന്മയുണ്ടാം. ഐ

സുമശരപരിപന്നമിയബ്ഭജിച്ചെൻ
നമധുരാഗാതി! വരജദം വാഷഭിവേശം
മമതായാടയി! നിൻസമീപമെത്താം
മമവിരഹത്തെ നിനച്ചുമാഴ്കൊലാനീ. ഐ

മദകളഭഗതെ മമപ്രയാണം
ഹൃദയതടത്തിൽ നിനച്ചു നീനിതാന്തം
കദനമനുഭവിക്കിലെൻ തപസ്സാ
സുഭതി! ഫലിക്കിലുമിന്നു പാഴിലത്രേ. ഐ

വരദഹരവരപ്രസാദമോടും
വരനുടനേവരമെന്നു നീയടങ്ങി
വരഗുണമണിമഞ്ചമാകുനിന്ദി-
വരമിഴി! വാഴ്ക വിഷാദമാന്നി ടൊല്ലേ. ഐ

അഥവരവിരഹോത്ഥഭീതിശങ്കാ-
വ്യഥകളൊതുക്കിയടക്കിയശൂപൂരം
കഥമപികമിതാവുരച്ചയാത്രാ-
കഥയിൽ വികാരമകറ്റിയാജ്ഞസേനി. ഐ

പണിപ്പെട്ടെന്നാലും പരിമുദകപോലസ്ഥലിയിൽ ന-
ല്ലുണിപ്പട്ടിൽചിന്നുസ്ഫടികഗുളികാകാന്തിയുളരായ്
മണിക്കല്ലുഗ്രാണക്കുന്നിളകി മിളവില്ലാതെസതികൾ-
ക്കണിക്കല്ലായിട്ടുംഭൂപദസുതദുഭിന്നരുചിയായ്. ഐ

ധൃഷ്ടദ്യുത്സഹോദരീപ്രണയസമ്മിശ്രാക്ഷിസംവീക്ഷണം
 ധൃഷ്ടൻവാസവസുനമാനിയനവാദത്തിൽ ഗണിച്ചു ക്ഷണം
 പുഷ്പശ്രീശശിഖണ്ഡമണ്ഡനപദാം ഭോജത്തിലുത്തരാടൻ
 ഭിഷ്ടക്കേടുപെടാതെചേർത്തമതപസ്സിനായ് തിരിച്ചിടിനാൻ.

ഒന്നാം സർഗ്ഗം സമാപ്തം

രണ്ടാം സർഗ്ഗം

അനന്തരം കാളിമയാളിടും ഘനാ-
 ഘനന്തരം പോലെ തടിൽ ഗണത്തൊടും
 അനന്തരതപെടുമഞ്ജനാഭിപോ-
 ലനന്തഭാഗത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നതേ.

൧

പിനാകിസേവയ്ക്കു ഗമിച്ചിടുന്നൊരാ-
 സ്വനാഥവൃത്രാന്തകപുത്രനേസ്വയം
 അനാകലംകാൺമതിനോവിയത്തില-
 ഗലനാഘനം വന്നു നിറഞ്ഞിതെങ്ങുമേ.

൨

കളായഗാത്രന്റെ കളേബരത്തൊടും
 ഗളാഗളികൂരരണം നടത്തിടാൻ
 കളാഭവിദ്യ കരവാളമോടു മ-
 ഞ്ജളാവൃതൻ കൊണ്ടലൊരുങ്ങിയെത്തിനാൻ.

൩

മഹാരഥൻമാനി മഹേന്ദ്രസുനസ-
 ബ്രഹ്മാരമേവം ഹരനോടു ചെല്ലിടും
 സഹാശുഗൻവാരിദമെന്നു രയ്ക്കുമാ-
 റഹാമഹാമാരിചൊരിഞ്ഞു സസ്വനം.

൪

നഭഃകരോരാടവിധിൽ കടന്നടൻ
 പ്രഭുനയാക്കിപ്പുഷ്പപുഷ്പവദ്യതി
 അഭ്യുദ്യമുക്കോടു പൊഴിച്ചുമേഘമാ-
 മിഭൂപ്രവീരൻ മദവാരിവർഷണം.

൫

ഗുരുത്വവും രൂപവുമേതുമെന്നൊരാ-
മരുത്തുധൂതൻജളസംഗമത്തൊട്ടും
കരുത്തനായ് ചുറ്റി നടന്നു ധാത്രിയിൽ
പെരുത്തകമ്പത്തെയെവർക്കുമേകിനാൻ.

൬

ഇനപ്രതാപത്തെയടക്കിയുകൊട്ടും
ഘനപ്രഭാവം കലരും പ്രഭഞ്ജനൻ
മനഃപ്രസാദത്തെടുലാത്തിയെങ്കിലും
ജനപ്രഭോദത്തെവരുത്തിയില്ലതാൻ.

പ്രിയാത്മജഃതാനജനാം കിരീടിതൻ
പ്രയാണമാർഗ്ഗം പ്രകടീകരിക്കുവാൻ
പ്രയാസമെന്നുപവനൻ പലാശിസം-
ശ്രയാടവീഭാഗമടിച്ചു മാറിനാൻ.

൮

വിയത്തിൽ വർഷാനടിയാടിടുംവിയെഴ
വിയത്തനീത്തുള്ളിപരം പതിക്കയോ
നയത്തിലൈരാവതമഭ്രഗംഗതൻ
കയത്തിൽനീന്തിസ്സലിലംപൊഴിക്കയോ?

൯

സമത്വനാം സുന്ദരപസ്സുകൊണ്ടുകീ-
ഴമത്തുമോരൻപദമെന്നുപടിയാൽ
അമർത്ത്യസമ്രാട്ടതിവൃഷ്ടികൈതവാൽ
ക്രമത്തിലേറും മിഴിനീർപൊഴിക്കയോ.

൧൦

തടിൽസ്ഫുരജ്ജിഹ്വവെളിക്കു നീട്ടിയൊ-
ന്നടിച്ചവീക്കിസ്തനിതോഗ്രനിസ്ഥനും
തടിച്ചുകാദംബിനിയാം പിശാചിഭൂ-
മടിച്ചിടാനായ് ശരമാരിപെയ്തയോ.

൧൧

ഇനൻകരശ്രീകലരാതെമന്ദമ-
ദ്രിനങ്ങളിൽ താൻ വിഗതപ്രതാപനായ്
മനംമടിച്ചിട്ടൊളിവായ് ചരിച്ചുസ-
ജ്ജനത്തിനോത്താൽ ജലബാധ ഭുസ്സഹം.

൧൨

വലാഹകവ്രാതസമാവൃതം വിയ-
 തലാലയംവിട്ടഥതാരകോലുരം
 ചലാംഗമായ് കീടമണിപ്രജ്ഞദൂതൻ
 ഹലാൽതിളങ്ങി ഭയമാന്നിടയ്ക്കിടെ.

൧൩

വിഷാഗനന്തന്റെ ഗളത്തിനും തപിഷാ
 വിഷാദമേകുന്നവിയത്തുപാത്തുടൻ
 രുഷാസമം തരുകരുത്ത പുല്ലുതൻ
 മിഷാനസ്സേനീകിടന്നേടിയുഴിയും.

൧൪

മരാളപാളിക്കുമുഷിച്ചിലെന്നവ-
 ചൊരാളമിക്കാലമനാദരിച്ചിട
 വരാളകസ്മീമണികൾക്കുമത്രത-
 ദ്രാളികൾക്കും തെളിവാന്നിതല്ലയോ.

൧൫

കലാഭികന്യാകമിതാവിനെദപിഷൽ
 കലാഹതിക്കുഗ്രതപസ്സുചെയ്യവാൻ
 വലാരിതൻ സുന്ദരദാഗമിക്കവേ-
 വലാഹകവൃഹവുമസ്തജാളമായ്.

൧൬

കുരുപ്രവീരൻ ഹരസേവനത്തിനായ്
 ഗുരുപ്രമോദത്തൊടു പോയിടും വിധേയ
 മരുപ്രചണ്ഡാംബുദപാളിപാഞ്ഞുപോയ്
 പുരുപ്രകാശം ദിശകൾക്കിടിച്ചതേ.

൧൭

തടിതപദത്യയ്ക്കുടകാലമെങ്കിലും
 തടിച്ചസൗജന്യമെഴും ധനഞ്ജയൻ
 മടുത്തുമാറാതെതപസ്സിനായ് പുറ-
 ഘ്നേടുന്നനേരം ജലബാധപററുമോ.

൧൮

കപാലമാലാബ്ജകലാകലാപനാം
 കൃപാലുഹാലാഹല നീലകണ്ഠനിൽ
 അപാരഹൃൽഭക്തികലൻ കല്പനാം
 നൃപാല മുക്താമണിയാത്രചെയ്തതേ.

൧൯

ഹരിപ്രിയൻജിഷ്ണുഹിമാദ്രിയാന്നിടം
 ഹരിത്തിലേക്കായ് ഹരസേവനോൽസുകൻ
 തിരികവെധുത്സയോധനാദ്യരെ
 തെരികനേവിട്ടിതുരാജ്യലക്ഷിയം.

൨൦

ജയന്തതുല്യൻ ജഗദീശസേവയാൽ
 ജയന്തനിക്കേറുവതിന്നു ഫൽഗുനൻ
 ഭയന്തരിന്ദു കലരാതെയേകനായ്
 സ്വയന്തുഷാരാദ്രിയിലെത്തിയുത്തമൻ.

100

വിശിഷ്ടജാമാതൃമഹത്പമുലമായ്
 വിശിഷ്ടവിശേഷാത്തരമാംഹിമാദ്രിയെ
 ശശിക്കുഴംചാരുകലത്തിലുത്തമൻ
 വശിപ്രവീരൻപ്രിയമാൻനോക്കിനാൻ.

൨൨

ഹിമാനിമാനത്തിലുയന്നൊരശ്ശിരി
 പ്രമാണിയേകാന്തികലൻസന്തതം
 സമാശ്രയിച്ചോറവുമല്ലസിച്ഛ സൽ-
 സുമാളിമൂതത്തൊടിണക്കിടുംപടി.

൨൩

പ്രഭാവമേറും ഗിരിയിൽപരംഹിമ
 പ്രഭാവിരാജൽഗുരുശൃംഗഭംഗികൾ
 ശുഭാംബരാലംകൃതസൗന്ദരപാളിതൻ-
 സ്വഭാവസൗന്ദര്യമിയന്നനിസ്തലം.

൨൪

തളിത്തുകമുഹൂർവിമത്തുകട്ടിയിൽ
 കിളുത്തിടും ശൈവവല്ലികാൺകിലോ
 വെളുത്തനൽതികളെവെല്ലുവാൻമനം
 കളുത്തഴും രാഹുവിനെസ്സരിച്ചിടും

൨൫

കടുത്തവെൺപാറകണക്കിലാഹിമം
 പടുത്തൊരാപ്പുവ്വതസാനശോഭനം
 മടുത്തുമാറാതെയതിൽകടക്കുവാൻ
 പടുതപമേവകുമാരിച്ചിടാസ്സുടം.

൨൬

തുഷാരസംഘാതശിലാവിളാസിതായ്-
തപിഷാസുധാംശുദ്യതിയേജ്ജയിപ്പതായ്
വിഷാഗ്നികക്കുന്നവിലേശയങ്ങളും
വിഷാണിജന്തുക്കളുമാവസിപ്പതായ്. ൨൭

പൊളിച്ചുമാതംശവരന്റെരമസ്തകം
ഗളിച്ചതദൃക്തമദാംബുധാഢയിൽ
കളിച്ചുഘോരാരവപൂരിതാശരായ്
കളിച്ചിടുംകേസരിവയ്ക്കുരാൻതായ്. ൨൮

തടിച്ചുരുണ്ടുള്ള കഴുത്തിലെത്രയും
തുടിച്ചമഞ്ചാടിപളുങ്കുമാലയും
അടിച്ചിണക്കീടിനവേടനാരിമാ-
രിടച്ചിൽപറരാതെ ചരിച്ചിടുന്നതായ്. ൨൯

കൂമോദിതാംഭോധരവൃഷ്ടിതുല്യമായ്
ഹിമോദബിന്ദുക്കൾ സദാപതിക്കയാൽ
സമോദമാതേമശപരരൊത്തുടൻവിയൽ-
സമോദരിസ്രീകളുമാരമിപ്പതായ്. ൩൦

സംഹർഷമത്സ്യഗ്രഹിമാദിയേററിടും
മഹർഷിമാർശീണ്ണതുണാദിഭക്ഷികൾ
സഹസ്രമേകാഗ്രതയിൽതവിപ്പതാം
മഹസ്സൈഴ്നോരുജ്ജ്വലരൂപൻതായ്. ൩൧

പരംഭളന്മഞ്ജുളസുനമഞ്ജരീ
മരന്ദധാരാപനരക്തശീതമായ്
പുരന്ദരോദ്യാനസഗർഭസല്ലതാ-
പുരംഭരോൽക്കവിസമീരമാൻതായ്. ൩൨

ഘടസ്തനക്ഷീരമപണ്ണനിത്യവും
സ്തംഭംസുതസ്തേഫമൊടേകിവാഴ്കയാൽ
പടൻശോഭിപ്പൊരുഭവദാരുതൻ
തടങ്ങളിൽതിങ്ങിയിണങ്ങിടുന്നതായ്. ൩൩

കലാപമൃഗന്റെ കപട്ടരാജിതൻ
കലാപമായ് തീർന്നൊരു ജഹ്നകന്യയിൽ
കലാധരസ്രീജനകേളിചാതുരീ-
കലാശമാശാസ്യമിയന്നിടുന്നതായ്.

൩൪

പുരാഭാസപണ്ണഗമാഗ്രഹത്തിൽനിൽ-
പരാഭസിദ്ധിച്ചൊരു സിദ്ധനാരികൾ
പരാഭവംവിട്ടു സദാസ്വപകാന്തരാം
സ്മരാഭരോടൊത്തുരസിച്ച് ഇടുന്നതായ്.

10658

൩൫

നിദ്രാലധാമസ്തദഹേതിയാൽപരം
വിഭാരണംചെയ്തു വിഭാവസുപലം
സദാവമിക്ഷം ശിഖിയാൽസുരവ്രജം
സദാരമാശീതജബാധതീർപ്പതായ്.

൩൬

പരാഭർത്താദികളാൽ പരിസ്തരൽ-
പരാജ്യസാന്നിധ്യകലന്നിടുന്നതായ്
ധരാഖ്യഭേദമെന്നൊരുഭേദവിതൻപയോ
ധരാഭമായ് ചന്ദനപത്ര ചിത്രീതം.

൩൭

സുമാസ്രജിത്തിൽ ശ്വശൂരതപമാണൊരം-
ഹിമാദ്രിഹേമാദിമനോവിമോഹനം
കൃമാതിപാതിദ്വ്യതിവീക്ഷിച്ചെടുത്ത്-
ക്ഷമാധവൻ മാധവബന്ധുവുഷ്ടനായ്.

൩൮

ഗിരീശപാദം സുദൃഢം നിനച്ചുസൽ-
ഗിരീശപാദത്തെ യണഞ്ഞു സാമ്പ്രതം
കിരീടീരാഗാദിതദാവെടിഞ്ഞു-
ദുരീലസുദൃതമരീചിരാഗിയായ്.

൩൯

വരിഷ്ഠയാകും ജയലക്ഷ്മിയേസപ്തം
വരിക്ഷവാൻവേണ്ടിയകണ്ഠമാനസൻ
കരിപ്രവീരപ്രഭുഗാമിഹൽഗുനൻ
ഗിരിപ്രഭേശ്വരത്തിലശങ്കമേറിനാൻ.

൪൦

പുരാന്തകസ്വാമിപുരോപകണ്ഠ-
പുരാണസോപാന പരമ്പരോപമം
ധരാധരോത്തംഗശിലാവിഭംഗമ-
ലരാധവൻധനപികരേരിമെല്ലവേ.

രച

അമർത്യലോകേശസുതൻതപസ്സിനായ്
സമത്മനോരോപദമഭിതന്നിലായ്
അമർത്തിടുംതോരമരാതികീർത്തിയും
സ്വമസ്തകം താഴ്ത്തിടുവാൻതുടങ്ങിനാൻ.

രച

സുമങ്ങളും ഭൂരിസമീൽകുശാഭിയും
സുമംഗളാംഭുസ്പെടുംതടാകവും
സമംലസിക്കുന്നൊരു സാനതന്നില-
ന്നമന്ദമോദത്തിലണഞ്ഞിതജ്ജനൻ.

രച

വിശാലമാം നിജ്ജനദേശമഭിഷ-
ഭിശാസിതാവജ്ജനനാൻതൽക്ഷണം
നിശാധിപാലംകൃതമെഴുലിയേസപയം
നിശാന്തയാം ഭക്തിയൊടുഭജിച്ചുതേ.

രച

കുമാർദ്ദേശഭ്രമണംപെടാതെയ-
ക്കുമാരതാതാംപ്രിതുരംഗശാലയിൽ
സ്വപമാനസാശ്വതെ നിരത്തിയഗ്നിഭൂ-
സമാനനാംജിഷ്ണുസമാധിവാഹരൻ.

രച

കളങ്കിയാണെങ്കിലുമസ്സയാംശുവരും-
ക്കളംകളുക്കുംപടിയാശ്രയിക്കയാൽ
അലംകനിഞ്ഞിട്ടവനാൽസ്വമെഴുലിതാ-
നലങ്കരിയ്ക്കുംപ്രഭുസേവ്യനാക്കുമേ.

രച

തുടുത്തതന്മാർദ്ദവമാൻ ചാരപ-
ട്ടടുത്തിടുംവീരനരാതിഭീതിദൻ
പടുതപവാൻവാസവിവൻതപസ്സിനായ്
ക്കടുത്തചമംകടിച്ചേത്തുപുററിനാൻ.

രച

ശരാസനാജ്യാഹതിയേററമേററ
 ഞ്ഞൊരാക്കരഭന്ദതലത്തിലുത്തമൻ
 സുരാരിസേവിയുൾ സമിൽക്കുരാക്കുതൊ-
 ല്ലരാദികണ്ണാരിയരിച്ചുസാരം.

൪൮

സ്വയംസുഭദ്രാദ്രുപദാത്മജാവധു
 സ്വയംകൃതോദ്യുൽസുമമാലൃതല്ലജം
 പ്രിയംപെടുമാറുലസിച്ചൊരുച്ചുത-
 പ്രിയൻറമാറിൽഭസിതങ്ങരഭ്രഷയായ്.

൪൯

കിരീടരത്തോല്ലരമച്ചൊര-
 കിരീടിതൻ ചാരുശിരസ്സുകേവലം
 സരീസ്രപംവാണിടുമാറുവൻജടാ-
 പരീതമായ് തീൻപുരാരിസേവയിൽ.

൫൦

കൊഴുത്തരുദ്രാക്ഷഗണങ്ങളുന്തൻ
 കഴുത്തിലപ്പാതന്മനമെഴുകികുളളായ്
 മുഴുത്തഭക്തിക്കയറാൽ ഭവാംബ്രിയാം
 തൊഴുത്തിലമ്മാനസഗോവുബലനായ്.

൫൧

കനത്തകാമാദ്യരികർദ്ദമവ്രജം
 മനസിപാതന്മൻപ്രമുദഭക്തിവാരി ചാൽ
 നനച്ചുകററിഞ്ഞളിവേററമാളിടും
 മനസ്സിലീശാംബ്രിയെന്നാട്ടി,നീഷ്ടയിൽ.

൫൨

ഫലാശനംകൂടിയുടൻവെടിഞ്ഞുസൽ-
 ഫലാശവേശിച്ചൊരുമാനിഫൽഗുനൻ
 കലാദിപുണ്ണേന്ദുകരാമൃതംവെറും
 ജലാശകൈവിട്ടചകോരമോത്തിടും.

൫൩

നിരായുനിത്യവുമുള്ളിൽവാണിട-
 ണ്ണൊരാക്കുനൽക്കണ്ണനുണ്ഡമാകുമോ
 ചിരാൽനിനച്ചിങ്ങനെവാരിയുംപരം
 വരാശയൻലേശമശിച്ചതില്ലതാൻ.

൫൪

സ്വമാനസാന്തസ്ഥിതനാംസ്തരാരിതൻ
സുമാലയാംപാമ്പുകൾതിന്നതീക്കയൊ
ക്ഷമാധവൻതൻശ്വസിതാനിലോലൂരം
സമാഗമിച്ചില്ലവെളിക്കുതെല്ലമെ.

൫൫

ഇടത്തുകാലിൻവിരൽമാത്രമുവിയിൽ
ക്കടത്തിയുന്നിക്കടുനീഷ്ടയാൻവൻ
തുടുത്തിടുംതാർമുകുളങ്ങളെന്നപോൽ
പെടുത്തിയപ്പാണികൾമസ്തകോപരി.

൫൬

പടൻവൻകൊമ്പുകളൊക്കെവെട്ടിവ-
ന്യുടഞ്ഞുനിലുനൊരുക്കുറിപോലെയും
സ്വചിത്തമേകാഗ്രതയിൽച്ചെലുത്തിയ-
ശുചിപ്രവീരൻനിവസിച്ചനിശ്ചലം.

൫൭

മനക്കുരുണിൽ കുരുവംശവലുനൻ
കനക്കവേചേത്തുഹരാംപ്രീപങ്കജം
അനക്കമില്ലാതെവസിച്ചഭൂരിനാ-
ളനഗ്നളസ്സൈമ്യമഹോമഹോൽക്കടം.

൫൮

ശിരസ്സിനാലച്ചൊരിമാറിടാനടു-
ത്തുരച്ചുടൻവന്യമൃഗങ്ങൾനിർഭയം
മരച്ചവട്ടിൽപടിപാതമേനെയിൽ
പരംപുരീഷാഭിചൊരിഞ്ഞുപാഞ്ഞുത.

൫൯

തൊടാൻമടിക്കാതെകഴുത്തിൽനൽതുണ്
ഹമാഭിഷാൽകൂടുപണിഞ്ഞുകൂട്ടമായ്
ജടാഭരത്തിൽസുഖമെന്നുനിത്യവും
വിടാതെവാണാർവിഹ്ഗങ്ങൾനിർഭയം.

൬൦

തടഞ്ഞുമെയിൽതടവറമന്ദമായ്
പടൻകേരിമലഹല്ലവല്ലികൾ
കടന്നൽതൊട്ടുള്ളവകാതിനുള്ളിലായ്
കടന്നുകൂത്താടികരോരമത്തപം.

൬൧

കരുവുവീരൻറെവപ്പുസ്സിലൊക്കെയും
കരുതുവൻപുറുകുളററമെന്നിയെ
കരുതുകൂട്ടുന്നകീരീടിലേശമുൾ-
ക്കരുന്ന് ലീമട്ടറിയുന്നമില്ലമോ.

൬൨

പുരാകസാത്മങ്ങളുണഞ്ഞു സാലപസ-
പ്രദാത്മപൃൽക്കാരമൊടുംപിണഞ്ഞുടൻ
സദാദൃതൻവാസവിതൻവപ്പുസ്സിലായ്
സദാവസിച്ഛാർ സകുടുംബമായ്സുഖം.

൬൩

സമാധിയിൽ ചിത്തമുറച്ചുപോയസൽ-
പ്രമാണിപാത്മൻഗണരാത്രമിത്തരം
സ്വമാംശരീരത്തെയുമോർത്തിടാതെന്നൽ-
സുമാസ്രഭീത്തിൻപദതാർജ്ജിച്ചതേ.

൬൪

മഹസ്സുകൂട്ടുന്നമഹാവിശിഷ്ടരാം
മഹഷികൾക്കുകഴിയാത്തമാതിരി
അഹസ്സനേകം സ്ഥിരനായ്തപിച്ചിടും
മഹത്തമൻപാത്മനപാത്മനാകമോ.

൬൫

പ്രലാഘമായ്തീർന്നതപസ്യധാരാ-
പ്രശാസിതാവാനിടുമാത്തപോവനം
സ്വശാത്രവതപാദിവെടിഞ്ഞുതങ്ങളിൽ
ഭൂശാദരംപൂണ്ടിതുവന്യജീവികൾ.

൬൬

പലാശസംബാധയകന്നുവെങ്കിലും
പലാശസഞ്ചരാദിതയായ്ഭൂമസ്ഥലി
നിലാവുപോൽതീർന്നുഖരാംശുരശ്ശിനി-
മ്ബലാംബുവായ്നിമ്നഗയം തെളിഞ്ഞുതേ.

൬൭

കരുതുകാട്ടാതെസുഗന്ധബന്ധുരം
മരുത്തുമാനിച്ചുഥവീശിമന്ദമായ്
പുരുപ്രിയത്താൽ പതുപുഷ്പപാളിയ-
ത്തരക്കുളും തുകിമനോജ്ഞമെങ്ങുമേ.

൬൮

ഉദാരമപ്പാത്ഥതപസ്സു പാത്തുടൻ
 ഹൃദാഃസംതേടിന ചാരണാദികൾ
 സദാരരായ് സാദരമത്തപസിതേ
 സദാരസലാപികൾ പാടിവാഴ്ത്തിനാൻ. നൃൻ

ദിവാനിശംലേശമനങ്ങിടാതെയ-
 ബ്ഭവാനിതൻവല്ലഭനേബ്ഭജിക്കയാൽ
 അവാച്യഭാസ്സാന്നതപോമയാഗ്നിയാൽ
 ജവാൽജപലിപ്പിച്ചുകിരീടിപാരിടം ൭൦

ഭവനതലമശേഷംവിത്രസിക്ഷംവിധത്തിൽ
 പവനഗതിനിരോധംചെയ്തിതന്നിഷ്ടമൂലം
 ഭവനേയനിശമുള്ളിൽചേത്തുഭദ്രംസഭദ്രാ-
 ധവനനപമതേജോമൃത്തിയായ്തത്രപാത്തു. ൭൧

രണ്ടാംസ്കന്ദം സമാപ്തം

മൂന്നാം സ്കന്ദം.

ശോഭതവാഹനനമ്മന്നിശംഭുശം
 ശോഭതശൈലപതിയേബ്ഭജിക്കവേ
 ഭീതനായ്കിമപിനാകനായകൻ
 സ്തീതഭാഗിസഭതന്നിലെത്തിനാൻ. ൧

ശമ്ഭായിനിസുധമ്യാമഹ-
 ധമ്കമ്ഹലമേകമാസഭ
 ഭമ്രതമയശിപ്പചാതുരീ-
 മമ്സാക്ഷിണിവിളങ്ങിയക്ഷണം. ൨

പോരുകൂടിയൊരുവിശ്വകമ്സൽ-
 ക്കാരുതൻറകരകൗശലങ്ങളാൽ
 ചാരുവാംസഭശുഭാശ്വയെന്നതാൻ
 പ്രോരുമപ്പറമുരപ്പതക്ഷമം. ൩

തത്ര ചിത്രതരമാസനത്തിലായ്
വൃതശതനിവസിച്ചുസതപരം
സത്രഭോജിനികരഞ്ഞാടിത്തരം
സത്രപശപസിതമാൻ ചൊല്ലിനാൻ.

൪

നന്ദനീയഗുണശാലിയാകുമെൻ
നന്ദനൻധൃതിപെട്ടുധനഞ്ജയൻ
കുന്ദബാണപരിപന്നിതൻപദ-
ഭന്ദപമഞ്ചഃഭജിച്ചിടുന്നപോൽ.

൭

കേശവപ്രിയനഹന്നിശംനിശാ-
ധീശമെരലിയെയശങ്കമുഗ്രമായ്
ക്ലേശകാരിതപമാചരിക്കയാ-
ലീശനാശൂപരിതുഷ്ടനാശ്ലതം.

൬

മാനശാലിതനയൻത്രിലോകസം-
സ്ഥാനമൊക്കെയുമധീനമാക്കുവാൻ
മാനസപ്രിയമൊട്ടുംഭജിക്കിലോ-
ന്തനമായതുമുമേശനേകിടം.

൭

ഞാനിനിത്രിഭിവനാഥനെന്നതാൻ
മാനിയജ്ജനനദാരവിക്രമൻ
വാനിലെത്തുകിലെനിക്കുമല്ലടം
ഹാനിപരദമഴലേറമാൻപോം.

൮

തങ്കഴൽക്കടിമയായ് ഭജിച്ചിടും
പങ്കമറനിജസേവകർക്കുൻ
ശങ്കവിട്ടുവരമേതുമേകുവാൻ
ശങ്കരൻസതതബലകങ്കടൻ.

൯

ധൃഷ്ടനാംവിജയനെത്ത്രിവിഷ്ണുപോൽ
കൃഷ്ടനായകതകൈക്കലാക്കിടും
സ്പഷ്ടമായ് മഹിതമാകുമെൻപദം
നഷ്ടമാകിലതുകഷ്ടമല്ലയോ.

൧൦

- പുത്രനാൺ, ശരികാർയ്യമെങ്കിലും
വൃത്രശത്രുവിനെവെന്നു ഫൽഗുനൻ
അത്രപംവരബലത്തിനാൽമടി-
ച്ചുത്രവന്നുഭരണം തുടങ്ങിടും. ൧൧
- ആയതിന്നിടകൊടുത്തിടാതെന്നാ-
മായതശ്രമമൊടുഗ്രമത്തപം
ആയവണ്ണമുടനേമുടക്കുവാ-
നായണഞ്ഞുപണിച്ചെയ്തനോക്കണം. ൧൨
- രംഭതൊട്ടസുരമാരിമാർമഹാ-
രംഭമിഗ്നരൂതപം തടഞ്ഞിടാൻ
സംഭരിച്ചു ബഹുമോടിസതപരം
ശംഭളീകലമൊടൊത്തു പോകണം. ൧൩
- മീനകേതനനമാനമേററിടും
മേനകാദികൾമനോഹരാംഗികൾ
മാനവേശനമെമട്ടുമാറുവാൻ
മാനസത്തിൽനിരുപിക്കിലൊക്കുമേ. ൧൪
- പാടലാധരികളൊത്തുചെന്നതൻ
പാടവംവെളിവിലിന്നുകാട്ടണം
പാടശേഷമിതിലാന്നിടാപുറ-
പ്പാടറിഞ്ഞുമധുമുവിലെത്തിടും. ൧൫
- പക്ഷുളാക്ഷികൾചമുക്കളിൽപരം
പക്ഷപാതമൊടുപുഷ്പചാപനം
തൽക്ഷണം പുറകിലായ് പുറപ്പെടും
തൽക്ഷപാകരതരാവലംബിയായ്. ൧൬
- ഉത്തമാംഗികൾ തിലോത്തമാദിസ-
ന്മത്തകാശിനികൾമുത്തിയന്നവർ
ഒത്തമന്ദസമോടുപോകിലി-
ന്നത്തപസ്വിതരണൻതരംകെടും ൧൭

കാലണഞ്ഞുപണിയുന്നവർക്കുടൻ
കാലവൈരിവരമകിടുംസ്സുടം
കാലതാമസമിയന്നിടാതെയി-
ക്കാലമക്കമനിമാർഗ്ഗണിക്കണം.

൧൮

ഉല്ലാക്ഷികൾപുറപ്പെട്ടെഴയെൻ-
കല്പനപ്പടിപടുതമുള്ളവർ
ദല്പമാൻവിജയൻറമാനസം
ദല്പകായിയിൽമയക്കുണംക്കുണം

൧൯

മന്ദമിങ്ങനെപുലോമജാകച-
ദന്ദപമർദ്ദനകരൻകഥിക്കവേ
സുന്ദരാംഗികൾസുരേന്ദ്രനസ്വയം
സന്നമിച്ചുസമദംതിരിച്ചുതേ.

൨൦

പാകശാസനനിദേശമൊത്തുത-
ന്നാകനാരികൾനവീനമട്ടിലായ്
ശ്രീകലൻവിലസുംപരിഷ്കൃതാ-
ലോകനീയരുചിമോടിനേടിനാർ.

൨൧

കാമരാജജയലക്ഷ്മീനേടും-
സ്താമജാധിപസമാനയാനകൾ
ഭീമസേനസഹജൻതപിച്ചിടും
ശ്രീമദഭൂനികടത്തിലെത്തിനാർ.

൨൨

വണ്ണനീയരുചിഭൂഷണംഭിയാൽ
വിണ്ണവർക്കുടയവാരനാരിമാർ
വെണ്ണതോററമുദുമേനീമുടിടും
വണ്ണമായവരലങ്കരിച്ചുതേ.

൨൩

നീലനീരദനിയ്ക്കുനിമ്ബല-
ശ്രീലസിക്കുമൊരുക്കത്തുള്ളൊരാൽ
മാലണച്ചുതടിലാഭയൊത്തിടും
മാലചാത്തിയവരുല്ലസിപ്പുതേ.

൨൪

ഉലതപ്രകൃതിസൈംഹികേയനാ-
ലൽഭക്ഷിതശശാങ്കശോഭനം
മുശ്ലവാണികരചെരിച്ചുനേറ്റിമേൽ
സ്തിശ്ലവാർമ്മുടിവിടുത്തുകെട്ടിനാർ.

൨൫

കുഞ്ചിതാളകകദംബകുണ്ടാൽ
സഞ്ചിതാഭമളികത്തിലുത്തമം
അഞ്ചിതാംഗികളനംഗവിഭ്രമം
തഞ്ചിടുംചെറിയപൊട്ടുതൊട്ടിതേ

൨൬

അഞ്ജനംസപയമതീവനീലമാം
കഞ്ജമഞ്ജുലിഴിയിൽപ്രമുഗ്ധമാർ
അഞ്ജസാതഭഭീവീക്ഷകാക്ഷിതൻ
രഞ്ജനത്തിനെഴുതിത്തിളങ്ങിനാർ.

൨൭

ഭാസമാനതിലസൃനശോഭിയാം
നാസതന്നിലതിചാരമെരുകുകിം
ഛാസകാന്തിപുനരുകതപാഞ്ചരം
ഛാസമത്ഥകളിലുജ്ജ്വലാഭമായ്.

൨൮

മന്മഥൻറമഹനീയകീർത്തിതൻ
നിമ്ബലപ്രഭപതുക്കിടുംപടി
നമ്ബസുശ്ലീതനിലാവുതുകിടും
തന്മനോജ്ഞകരവിളങ്ങിയേററവും.

൨൯

കന്ദകഗുളസഗർഭഭന്തസ-
ഭൃന്ദഭാസുമരണാധരാഭയം
സുന്ദരാംഗികളിലൊത്തുമല്ലിടും
മന്ദഛാസമസമാനശോഭനം.

൩൦

നൽപ്പകിട്ടെഴുമനംഗതാന്ത്രിക-
ചെപ്പടിക്കളിവിളക്കിനൊപ്പമായ്
ഉല്ലാക്ഷികളുജ്ജ്വലിച്ചുത-
ട്ടുപ്പുണ്യതിസുഗണ്ഡമണ്ഡലം.

൩൧

നീലനിമ്ബനിചോളപാളിയാൽ
സ്ഥൂലവളത്തുളകുചോച്ചമണ്ഡലം
ലോലലോചനകൾമുടിയാംഗഭൂ-
ജാലവിദ്യയിൽമറച്ചിടംവിധം

൩൨

മുത്തമാലകളഭംതുടങ്ങിപ്പൊ-
ന്നുത്തുചേർത്തിടമലംകൃതിവ്രജം
നിസ്തലപ്രഭമണിഞ്ഞുണഞ്ഞുത-
ലത്തുളസ്തനികളജ്ജനാനികം

൩൩

നിജരപ്രഭനിദേശമോത്തുത-
ന്നിജനാടവിയിലാവസന്തവും
സജ്ജനാഗ്രണിമനംമലിക്കുവാൻ
സജ്ജനായ്സപയമണഞ്ഞുമുന്നമേ.

൩൪

മന്മഥേഷ്ടസഖനായിടുംജഗൽ
സമ്മതൻമധുസലീലമസ്ഥലം
സമ്മദത്തൊടുസമാഗമിക്കവേ
സന്മനസ്സമിളകിഭൂമിച്ചുപോയ്.

൩൫

പൂർത്തിയിൽകസുമകാർമ്മുകൻറനൽ
ക്കീർത്തിവൃത്തമെഴുതിപ്പതിച്ചുപോൽ
നേർത്തിടംവിവിധസുനസഞ്ചയം
ചേർത്തിണങ്ങിവനവുക്കുവല്ലികൾ.

൩൬

മുല്ല'ചെമ്പകമശോകസാല'മെ-
ന്നല്ലസർവ്വിടപിരവ്രജങ്ങളും
അല്ലലലാപഗരിലേകിടംവിധം
നല്ലപോലഥതളിത്തുപൂത്തതേ.

൩൭

കാന്തതൻകുചസരോജകുശമളോ
പാന്തമിന്നുവെടിയുന്നപൂർവ്വദർശൻ
ശ്രാന്തനാകമുടനെന്നുനിന്ദയാൽ
സ്വാന്തമോദമൊടുമാത്തുവണ്ടുകൾ

൩൮

പാടലാധരികൾ തൻരജമരദം
പാടവത്തൊടു തിരസ്കരിച്ചവൻ
പാടലംപിണയുമെന്നതത്ഥമാം
പാഠമപ്പൊളുരുവിട്ടു കോകിലം.

നൻ

സുന്ദരാംഗികളെ വേർപിരിഞ്ഞിടും
മന്ദനേപ്പരിഹസിച്ചിടുംപടി
നന്ദനീയതവസുനവല്ലരീ-
വൃന്ദമൊത്തുവിലസീവനസ്ഥലി.

രം

മോടിയോടുമുദുവേണസുസ്ഥനം
പാടിമാരുതവിടൻവരംവിധൗ
ആടിയങ്ങനെക്ഷുന്തുസൽസുമം
മൃദിടുന്നലതികാനന്താംഗികൾ

രഥ

മാരമിത്രമതിമാത്രകൗതുകം
പാരമ്യപരമേകിടുംമധു
സൈപരമസ്ഥലിയിൽമുത്തൊടേത്തിട്ടു
നേരമേതിനുമുദിച്ചു ഏന്മദം.

രവ

ഫ. പ്ലവല്ലികൾപടൻകേരവാൻ
മെല്ലവേസ്വയമണഞ്ഞിടുംവിയൗ
ഉല്ലസിച്ച്വിടപങ്ങൾചേത്തുടൻ
നല്ലശാഖികൾസുഖംപുണൻതേ.

രന

പിന്നിലായ് പരമടുത്തുമുത്തൊടും
വന്നിടുംമുഗിയെമത്തനായമാൻ
നിന്നിണക്കുമൊടുകൊമ്പിനാൽച്ചൊരി-
ഞ്ഞന്നിലയ്ക്കുതരതിയ്ക്കൊരുക്കമായ്.

രര

മത്തഫസ്തിനിനദങ്ങൾകേട്ടുതൻ-
മസ്തകത്തിനുകുതിച്ചുകേസരി
തത്രസിംഹിയെയടുത്തുകാൺകയാൽ
സതപരംസ്തരനകീഴടങ്ങിനാൻ.

രഭ

കോപിയായ് മൃഗവിഹിംസചെയ്യുവാൻ
വാപിളൻ വിരുതാൻ പാഞ്ഞവൻ
ദീപിതൻ പ്രിയയെ വീക്ഷിച്ചെഴുത്തായ്
ദീപിതസ്തരണതോമ്വിട്ടുപോയ്.

രണ

കാട്ടുപോത്തുമഹിഷീഗണത്തൊടും
കൂട്ടുകൂടി മുറുപ്പുരമുലവും
കോട്ടമെന്നിയെ മണത്തു മത്തനായ്
കോട്ടവായൊടുമുയന്നുചാടിനാൻ.

രേ

അമ്പിയന്നു കർണിക്കൊഴുപ്പറം
തുമ്പികൊണ്ടു തലോടിമെല്ലവേ
കുണ്ടിരാജനിണ്മേൻ; ഹന്തപു
വമ്പിനുള്ളൊരു മഹത്വമതുതം.

രവ

മത്തകോകിലമരാളസാരസം-
ദ്യുത്തമപ്രഥിതപക്ഷിപാളിയും
തത്തദിഷ്ടദധിതാഗണങ്ങളോ-
ടൊത്തമന്ദരസമാന്തിതെങ്ങുമ.

രൻ

താപമാൻ തപമൊടുവാണിടും
താപസർക്കടയമാനസത്തിലും
ഛാ! പരം പരവശതമിക്ഷുവാം
ചാപമേറിയവനേകിയക്ഷണം

രേ

ഈവിധം മധുപനൊത്തു തൽ-
ഭൂവിലങ്ങനെ സമുല്പസിക്കവേ
ആവിലതമിലയാൽ നിജര-
സ്രീവിലാസിനികൾ തത്രകൂടിനാൻ.

രേ

കണ്ണടച്ചു പടുപാണുസുന്ദര മു-
ക്കണ്ണനേ ദ്രവതരം ഭജിപ്പവൻ
തിണ്ണമംഗജശരാത്തി തേടിടും
വണ്ണമക്കമനിമാർ കളിച്ചുതേ.

രേ

ശ്രോണിബിംബകചഭാരമാന്ത-
ദേപണിനിജ്ജതനവാംബുദാളികരം
ക്ഷോണിതന്നിലവിടെത്തിളങ്ങിനാർ
ചേണിയന്നവനദേവിമാർവിധം.

൫൩

ഹസ്തിനായകഗതിക്കുശസ്തമാം
സ്വസ്തിവാചകമുരച്ചിടുംപടി
മുത്തണഞ്ഞവിടെലാത്തിമന്ദമായ്
മുത്തണിസ്തനികൾമുഖസുസ്തിതം.

൫൪

ചഞ്ചരീകരു ചിതഞ്ചിടുംമനോ-
വഞ്ചകംമിഴിമദാലസാംഗികരം
പഞ്ചബാണനടേശസ്രധാരപാൽ
പഞ്ചമെന്നിയെയറിഞ്ഞുപാത്ഥനിൽ.

൫൫

നിത്യവംസുധശയിക്കുമുലമാ-
സ്തൃതമാധുരിയിലുംമികച്ചതായ്
സത്യമശ്ശവുമലിഞ്ഞിടുന്നപാ-
ട്ടുത്തമാംഗികരതെളിഞ്ഞുപാടിനാർ.

൫൬

അഭുകേശിനികൾപേശലങ്ങുളാം
വിഭ്രമങ്ങൾവിവിധംനടിച്ചുടൻ
ശുഭ്രഹാസമലർതുകിമാരസ-
ന്ദഭായിനികളാടി മോടിയിൽ.

൫൭

പഞ്ചബാണപരദൈവതങ്ങളാം
പഞ്ചവണ്ണ് ശുകരാജവാണികരം
കിഞ്ചപാത്ഥനിലണച്ചു പുഞ്ചിരി-
ക്കൊഞ്ചലൊത്തൊരുക്കടാക്ഷസഞ്ചയം.

൫൮

പുള്ളിമാൻമിഴികൾ പോർമുലക്കടം
തുള്ളിടുന്നതുലയററുകേളികൾ
ഉള്ളിണക്കുമൊട്ടുമെഴു തത്തപം
തള്ളിനീക്കുവതിനായ് തഥാവിധം

൫൯

തൊണ്ടിപോലെ രുചിരം തുടിച്ചിടും
ചുണ്ടിടയ്ക്കിടെ നന്നച്ച നാവിനാൽ
കണ്ടിവാൻ മുടിയൊരുത്തി പാത്ഥനേ-
കണ്ടിവണ്ണമുരചെയ്തു സന്ധിതം.

നൂറ

കോമളാംഗനതിമാത്രമിപ്പമാൻ
ശ്യാമളം തരുലതാഡശ്ശമീവനം
കാമകേളിനടനത്തിന്നെന്തിനി-
ത്താമസം തരുണി മാറൊരുക്കമായ്.

നൂ൧

ചമ്പകാശികളടുത്തു പാത്ഥപൂ-
വമ്പനുള്ള പടവെട്ടിനേത്തിടാൻ
വമ്പരായ ചുണ്യുള്ളവർ നീ
മുമ്പനേങ്കിലൊരു പേരു നോക്കിടാം.

നൂ൨

പങ്കജേഷണ യൊരുത്തിയപ്പൊഴാ-
കൊങ്കയിൽ പ്പുളകപാളി ചിന്നിയോൾ
തങ്കമേനിയിൽ വിയപ്പൊടും സ്മരാ-
തങ്കമാൻ ചിലരേവമോതിനാൾ.

നൂ൩

മോഹനാംഗ! മതിയിത്തപസ്സു-
മോഹമെന്തിഹ തുടങ്ങിടുന്നു നീ
ഞ്ഞവപ്രിയ! ഭവാൻ സുമേഷ്വത-
ന്നാഹവത്തിനു മടിച്ചു മാറൊലാ.

നൂ൪

പങ്കമററ സുരനാരിമാർസ്വയം
പങ്കജാസൂരണനാടകത്തിനായ്
ശങ്കയെന്നിയെ വിളിച്ചിട്ടയൊൾ നീ
വരുന്നോ വിജയ! വിടൊഴിയുകുവാൻ?

നൂ൫

ആണുതന്നെ പരമെങ്കിലോ വെറും
സ്ഥാണുപോലെ നിവസിപ്പതെന്തു നീ
താണുനിൻരതി കൊതിച്ചുരയ്ക്കുമീ.
വേണുപാണികളിലാസ്ഥയില്ലയോ?

നൂ൬

വൻതപസ്സു മതിയാക്കി വേഗമി-
പ്പുന്തണിക്കുളർകുചങ്ങരം പുഷ്പി നീ
ഹന്ത മാധുരിതളവിട്ടും ലസൽ-
ദുന്തചലരസമാസുപദിക്കെടോ.

നൃ

മന്മഥോപമ മനേജകേളിയിൽ
തപനസ്സിനു വിമോഹമറിതോ?
ജന്മമിങ്ങനെ വൃഥാവിധിക്കൊലാ
നമ്ബലിലകൾ നമുക്കു ചെയ്യിടാം.

നൃ

സുന്ദരാംഗ! സുരലോകസുന്ദരീ
വൃന്ദമിങ്ങനെ വിലാസപേശലും
കുന്ദബാണവിഹൃതിയ്ക്കിരക്കവെ
കിന്ദയാ കണിക നിങ്കൽവേണ്ടയോ?

നൃ

ഇത്യാദി നിജരവരാംഗനമാരുദാ-
രത്യാഭിമുഖ്യമൊടനേകവിധത്തിലെല്ലാം
അത്യാദരം പണികൾചെയ്തിലുമജ്ജനൻതൻ
കൃത്യാഭിവിപ്ലവമണപോലുമണഞ്ഞതില്ല.

ര

പലവിരുതുകൾ വീണ്ടും വേണ്ടപോൽകാട്ടിയിട്ടും
ഫലമൊരു ലവപേശം കണ്ടിടാഞ്ഞിണ്ടലോടും
വലമഥനവധൂടിവൃന്ദവും വിട്ടൊഴിച്ചാൻ
ബലനിധിവിധുവശ്യൻവൻതപന്തന്നെയൊൻ.

മെ

മൂന്നാം സ്കന്ദം സമാപ്തം.

നാലാം സ്കന്ദം.

ഹന്തകന്തിസുതൻതന്റെ വന്തപസ്സായ പാവകൻ
സന്തതോജ്ജ്വലിതജ്യോതിസ്സന്തമെന്നേജപലിച്ചതേ.
സഹസ്രമദ്ധ്യഹ്നദിവ്യദഹസ്തരജിക്കയോ
മഹസ്സോടാകൃമിച്ചോ ഭസ്സഹൻ സംഹാരപാവകൻ.

മ

ര

- ജാലാമാലവമിച്ചീടും ഹാലാഹലമഹാവിഷം
കാലാന്തകൂരമുദ്യൽ ക്കേലാഹലമെതിക്കേയോ? ന
- അന്തമ്മമമഷോഗ്രനന്തമവഷ്ഠ മേകവാൻ
ഹന്തവായും പിളൻകൊണ്ടന്തകൻതന്നെനില്ക്കേയോ. ര
- സംഹാരരുദ്രൻ കോപിച്ചു സിംഹാരവവുമിട്ടുടൻ
കിംഹാ! ലലാടാക്ഷിലോക സംഹാരാത്മംതുറക്കേയോ. ൫
- തമാവിധജഗഹങ്കാ വൃഥാകരമുദാരമായ്
അന്ധാധികം വലിച്ചു പൃഥാസുതതപശ്ശിവി. ൬
- കന്തീസുതതപസ്സാകും വന്തീയിൽസവ്വിശ്വവും
വെന്തിട്ടമെന്നുസന്താപ മേന്തിമുനിസുരാദികൾ. ൭
- സവ്യസാചിതപമൃലംസവൃഥന്മാർ സുരാദികൾ
അവ്യയൻശുഭവാഴുന്ന ദിവ്യലോകത്തിലെത്തിനാർ. ൮
- യക്ഷകിന്നരഗന്ധർവ്വക്ഷത്വാഭസാധ്യരും
ത്വക്ഷനേക്കാണുവാനായിത്തൽക്ഷണംചെന്നുകൂടിനാർ ന്
- സനൽക്ഷമാരസനക സനദാദിമുനീന്ദ്രരും
മനക്ഷരനുവാദിത്തൻമനസിപിളഞ്ഞുതേ. ൧൦
- തള്ളിക്കേറിവരും ഭീതിയുള്ളിൽക്കൊള്ളാഞ്ഞുസവ്വരും
വെള്ളിക്കുന്നാംപുരദിറ്റിൻപള്ളിമടയിലെത്തിനാർ. ൧൧
- അഭ്യുപ്രാണനാഥമേവിഭ്രമംതഞ്ചിടുന്നതായ്
ശുഭശാരദസന്ദീപ്തഭദ്രചാരത ചേർന്നതായ്. ൧൨
- വിമാനനപരം നാകിവിമാനനിധയത്തിനും
അമാനപ്രഭയാൽ ഭാനുസമാനം നൾകിടുന്നതായ്. ൧൩
- പാരം മഹേശൻ പൂശുന്നചാരം താഴ്ത്തുനിത്യവും
സൈപരംപതിക്കയാൽസ്വഹരഗൗരംകാന്തികലർന്നതായ്.
- സദാലസിക്ഷം കൈലാസസദാഭൃതശിലോച്ചയം
ഉദാരഭക്തികൈക്കൊണ്ടു തദാസവ്വരമേറിനാർ. ൧൫
- ദ്വാപരത്തിൽകാവലായ്നിൽക്കും ചൂരല്ലോല്ലാരിൽമുന്തിയോൻ
ശൂരനാം നന്ദിനന്ദാതൽസൗരസംഘത്തെനോക്കിനാൻ-
- കടന്നുകേരമവരേത്തടഞ്ഞു ഹരകിങ്കരൻ
ഉടൻതദാഗമോദനം സ്പൃഹം ദേവനൊടോതിനാൻ. ൧൭

സന്മനസ്സാമവൻ സ്വാമിസമ്മതത്താൽ തദന്തികം തന്മഹർഷിസുരൈഃപത്തേ നമ്മതത്തോടണച്ചതേ.	൧൮
സമനന്തര മാഭാസപൽ സമനന്തം പെടാത്തവൻ സ്വമനസ്സുകളിൽ ചേർത്തുസുമനസ്സുകൾവാഴ്ത്തുവോൻ.	൧൯
ജടാപടല സഞ്ചരണസ്വപാദസുരസിന്ധവും നിടാലവിലസൽ തേജകടാഹകറിനാക്ഷിയും.	൨൦
ഹിമക്ഷമാഭുൽ സുതാസ്യാബ്ജഭ്രമൽഭ്രമരണബന്ധരം സമസ്തലോകസന്ത്രാണസമതേക്ഷണയുഗ്മവും.	൨൧
സപ്തകണ്ഡലസം രാജൽഭുപ്തമൃതിഗന്ധവും അപ്രമേയന്ദിതജ്യോത്സ്നാശുഭ്രവക്ത്രാമതാംശുവും.	൨൨
ഹാലാഹലവിഷജപാല ജലാകലിതകണ്ഠവും ചേലാളം തൽകുപാലാസ്ഥിമാലാമഹിതമദ്ധ്യവും.	൨൩
പേശലംശുലപരശു പാശചാപാങ്കശാഭിയാൽ മോശമറുവസിഷം സൽക്ലേശഹാരിഭുജങ്ങളും.	൨൪
രോമാളിയാൽപകത്താശുവാമാലംഭേർതിരിച്ചതിൽ പ്രേമാർദ്രമുല്ലസിച്ഛിടുംരാമാമണിമുധാനിയും	൨൫
ആനത്തോലാൽ മറച്ചീടുമാനൽകിതടാഭിയും ആനംഗ്രിഭുവനാലംബസ്ഥാനമാംപാദപത്മവും.	൨൬
പുഷ്പശോഭം പ്രകാശിക്കുമപ്പു മുത്തിമഹേശ്വരൻ തുഷ്ടാഷിസുരവൃന്ദത്താൽദുഷ്ടനായ്കരസതപരം.	൨൭
ഭൂതവൃന്ദങ്ങളും തത്രഭൂതനാമാഭിപുത്രരും പ്രീതരായ് ശഭപാശ്ചത്തിൽവീതപങ്കുവിളങ്ങിനാർ.	൨൮
ഭദ്രകായ്ക്കങ്ങളേകുന്നഭദ്രകാളിതന്ത്രജയും അഭദ്രഭവാന്തികത്തിൽതാൻഹൃദസത്തോടുവാണതേ.	൨൯
നഭാവമപ്പരംജ്യോതിസ്സവാങ്മനസഗോചരം ജവാലീക്ഷിച്ചുകൈകൂപ്പിസ്സവാഗ്രംവാഴ്ത്തിനാരവർ.	൩൦
ഭവാനീഭാഗ്യഭ്രമാവാം ഭവാനാത്താന്തിഭുജന്തൻ ഭവാഭിധജഗൽബാധാ ഭവായമകരവോൻ.	൩൧
ദിക്കാകെബ്ബ്രസ്മാക്കീടന്തൊക്കളുംകാളകൂടവും ചിന്തക്കാതലാംഭവോൻ ഭക്ഷിച്ചുക്കാലം കാശുവിഷ്ണുപം.	൩൨

യക്ഷരാട്ടിന്നധനവുമക്ഷയംദിക് പതിതപവും.	
ത്ര്യക്ഷഭോ!നരുകിടംനിൻറെപക്ഷപാതമനുത്തമം.	൩൩
പാദാന്തംകണ്ടുകിട്ടാത്തവേദാന്തതരുശാഖയിൽ	
മോദാന്തരംഗംവാഴുന്നിൻപാദാന്തംശശപദാന്ത്രയം.	൩൪
ഭവനാഗ്നികടാഹൈക ഭവനാഗ്നത്തിലൂന്നിനായ്	
ഭവനാമുജ്ജ്വലതാൻതുണായ് ഭവനാഗ്നനില്പവൻ.	൩൫
ചരാചരജഗൽസൃഷ്ടികരാബ്ജഭവനായതും	
ചിരായതൻജഗദുക്ഷാപരായോക്ഷജനായതും.	൩൬
സർവ്വതൃലോകസംഹാരിശർവ്വനായ് തീർന്നുംഭവാൻ	
ഭവണ്ണശൈലനിലയ!സർവ്വദാകാത്തുകൊള്ളുക.	൩൭
ഹന്തസന്തപ്തരാജാക്കളുന്തകാന്തകതാവകം	
സന്തതംകൈവണങ്ങുന്നു ചിന്തനീയാംപ്രിപങ്കജം	൩൮
ശ്രീപതിദ്രുഹിണാരാധ്യൻനീപരംഭക്തവത്സലൻ	
ആപനാത്തിഹരതപത്താ ലാപതിച്ചുഹരാഖ്യതേ.	൩൯
ഖാഗ്നവം ചുട്ടുപൊട്ടിച്ച പാഗ്നവൻ തപസ്സിനാൽ	
താഗ്നവപ്രിയ!ഭോ!ലോകഭാഗ്നമിപ്പോളടഞ്ഞുപോം	൪൦
ഏറുന്ന തത്തപംമൂലംനീരുന്നിതുജഗത്രയും	
ആരംഭവശശികീരം പേരുന്ന ഭവനവ്രഭോ!	൪൧
പ്രാണവായുവടക്കിതപൽപ്രീണനത്തിനുഹൽഗുനൻ	
ക്ഷീണമെന്യേതപിക്കുന്നിതേണലാഞ്ചനമൃഡ!ഭോ	൪൨
വിഷ്ണുപന്തൽതപസ്സാലൈനയുമാക്കിച്ചമയ്ക്കൊലാ	
ശിഷ്ടനാംസവ്യസാചിക്കുതുഷ്ടനാസ്തരമേകനീ.	൪൩
എന്തിനിത്താമസം ലോകംവെന്തിടുന്നമേ ഭവാൻ	
കന്തിതൻസുനവിനുള്ള ചിന്തിതംചെന്നനൽകുക.	൪൪
പടുതപമേരൂപാത്മനൻ കൊടുത്താലും വരംവിഭോ	
ഉടൻസർവ്വജഗത്താപമടങ്ങട്ടെദയാനിയേ!	൪൫
ഇപ്രകാരംവണങ്ങിത്തൻസ്വപ്നപ്രജമോതവെ	
സുപ്രസന്നമുഖൻശർവ്വൻക്ഷീപ്രമിങ്ങനെ ചൊല്ലിനാൻ.	൪൬
വീര്യാഹങ്കാരമേരുന്ന ശൈത്യവാൻശേപതവാഹനൻ	
സൈമ്യമാൻതപംചെയ്യും കാശ്മിങ്ങറിയുന്നുഞാൻ	൪൭

- താമസിക്കാതെഞാൻ പത്മകാമസന്തുഷ്ടിചേർത്തിടാം
മാമകാശ്രിതരോടേററം പ്രേമമുള്ളത്തിലുണ്ടുമേ. രവ
- ആയാസമല്ലവുവേണ്ട പോയാലും നിങ്ങളേവരും
ഭീയാപിക്കില്ലകൾലം ഭൂയാൽ നിങ്ങൾക്കു മേൽക്കുമേൽ. രൻ
- അജഗൽഗുരുവാങ്ങ മാലാപീമജനത്താൽ കളുത്തുടൻ
വിജപരാത്മാക്കളായിത്തന്നിജ്ജരന്മാർ തിരിച്ചതെ. രം
- സത്രാശനാദിനിവഹം സത്രാസംവിട്ടുപോകവേ
ഗോത്രാരിജനെയോർത്തിശൻ ഗോത്രാത്മജയൊടോതിനാൻ. രച
- “സാദരംഗൌരി നമ്മെ തപൽ സോദരപ്രിയനജ്ജനൻ
വാദമറുഭജിക്കുന്നു ചേദമന്യക്കെഴുവിധം. രെ
- പുരുഷതസുതൻ നമ്മെ പ്പുരുഭക്ത്യാ ഭജിക്കയാൽ
വിരതന്നു വരംനൽകാനരുതിനി വിളംബനം. രെ
- ഘോ കാതരാക്ഷി! തല്ലാമ മേകനായിട്ടറച്ചുഞാൻ
ലോകാവനപ്രതം തെറ്റിപ്പോകാതെ കരുതേണ്ടയോ? രർ
- മല്ലാരിസഖനെന്നുംതാൻ ചൊല്ലാളും പടുവെന്നുമേ
വല്ലാതെ മദമോടത്രേ വില്ലാളി മരുവുന്നതും. രര
- മക്കുടലുപജനാണീടു മുല്ലക്കടം ഗവ്വമെത്രയും
മൽഘടസ്തനി! മാറാതെ ദുർഘടം കാമപൂരണം. രന്യ
- അഹന്തഹന്ത നീക്കാതെ യഹം തൽപ്രിയമേകിടാ
മഹസപിയവനോടാജിമഹം തെല്ലു നടത്തണം. രെ
- പാതമൻറെകയ്യുക്കലാക്കിൽ പാർത്തറിഞ്ഞൊന്നമർത്തിഞാൻ
കാർത്തസ്വപാദംഗിവേഗംതൽകാർത്താത്മ്യത്തെവരുത്തുവൻ. രവ
- ഭീ, മാനവാധിപക്കേകും ഭീമാനുജപരാക്രമം
ഘോമാദ്രിസ്തനി! വാർത്തിടാൻഘോമാന്യേ ഹൃത്തിലാഗ്രഹം. രൻ
- കുന്ദപ്പുതുലുന്നാം ജിജ്ഞുതൻദുപ്പം തെല്ലടക്കിടാൻ
സന്ദർഭിപ്പൊളുണ്ടാക്കി സ്തന്ദശിക്കാം കിരീടിയെ. ന്നം
- മനസ്സിനും ശമംവന്നേ മനസപിശുഭമാന്നീടു-
ഘനങ്ങളറ വാനിൽതാ നനഘശശിതാരകൾ. ന്നച
- പോരാളിയവനോടൊന്നു പോരാടാനറച്ചുഞാൻ
പോരാഭവതിയുൾകൂടി പോരാമെങ്കിലതും ഹിതം. ന്നര

താമസംതെല്ലമേവയുതാമരാക്ഷി! നമുക്കുടൻ
 കാമതാതപ്രിയാഭ്യാശംകാമദായിനിയെത്തണം". നുന
 കിശോരചന്ദ്രമൃഡോക്തി കൃശോദരിതമാവിധം
 വിശോധിച്ചുനിനച്ചേവംവിശോകത്തോടുചെല്ലിനാൾ. നുർ
 "ഭേവ ഭേവ! ഭവൽപാദസേവചെയ്യുന്നപാതംനിൽ
 കേവലം കലഹിപ്പാനോ ഭാവമെന്നുഭവന്തം? നുഓ
 ശ്രദ്ധയോടും ഭവാനേത്തൻശുദ്ധനായ് സേവചെയ് വവൻ
 ബലവൈരസ്യനേപ്പോലെയുലംചെയ്തിനഹ്നോ. നുന
 കണ്ണടച്ചുദിവാരാതും കണ്ണറൈരിഭജിക്കുവേ
 ദണ്ഡപാണിരിപോ! ചെന്നദണ്ഡമേപ്പിക്കയുക്തമോ? നുഐ
 ശംകനിഞ്ഞുസദാനൽകംശങ്കര! തപൽപദാംബുജം
 ശങ്കവിട്ടാശ്രയിപ്പോഷ് സങ്കടം നീവരുത്താലാ. നുവ
 മതിമൃഡ! തപംചെയ്യും മതിമാനായപാതംനിൽ
 മതിയിൽ പ്രഥമൊത്സക്തം മതിയാക്കണമിക്ഷണം. നുൻ
 ഭൂതികാംക്ഷിച്ചുചെയ്തീടും ഭൂതിഭൂഷതപസ്സുമേൽ
 ഭീതിചേർന്നതെന്നായാൽജാതിയായ് നന്നതൽഫലം. ഐ
 ചേലിയന്ന തപസ്സിന്റെരക്തലിതൽപീഡയെങ്കിലൊ
 മേലിലിമ്മട്ടുകേരുകായ് ജോലിചെയ്യേണ്ടിവന്നിട. ചെ
 ചെന്നെസേവിക്കുമവനേ ചെന്നേറുപടവെട്ടിടാൻ
 ഇന്നേറിട്ടമഭിപ്രായം നന്നേവംരീതിത്തനം. ഐ
 പരിഹാസോക്തിയോഭക്ത പരിപീഡനസക്തിയോ
 ശരിയല്ലെന്നതോന്നുന്നു ഗിരിശ! തപന്മനോരഥം". ഐ
 ആവിഗ്നയായ് ഗോരൂപത്രി യീവിധത്തിലുരയ്ക്ക വെ
 ആവിശ്വവദ്യനാംശംഭുഭേവിയോടോതിപിന്നെയും. ഐ
 "പൂതാഗി! ഭക്തസ്വാതന്ത്ര്യ ദാതാദൈവജഗൽഗുരൻ
 ഭൂതാധിപനിവൻസേവചെയ്യാലായാൾക്കധീനനാം. ഐ
 ചാരുവാണി! മതിഭ്രാന്തിപോരുമപ്പാതംനോടുത്താൻ
 പോരുടൻതെല്ലചെയ്തിട്ടെ പ്പേരുമീപ് സിതമേകിടാം. ഐ
 മാനിപാതംന്റെരയ്യു ക്കുമാനിച്ഛിട്ടെസർവ്വ
 പൂനിലാവൊത്തതൽക്കീർത്തിവാനിലുംവെള്ളതേച്ചിടും. ഐ

- കിരീടിതന്റെറകൈയുഴ പരീച്ചിപ്പമേകിടാം
ഒരീപ്പലതിനിന്നില്ല ശിരീരൂവരനടിനി! വെ
- സ്വപ്നവ്യവസ്ഥമാകുമ്പോൾ സവ്യകായത്തൊടൊത്തുടൻ
സവ്യസാധിക്കുവിജയം സർവ്വമാപേപ്പുതുണ്ടുഞാൻ''. റെ
- ഉരച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു നരത്തകളുകൊണ്ടും
സ്തരത്തനതമാഭ്രതംതരത്തിലഥമാറിനാൻ. വു
- കരാളഭൂഷാവേഷാഡ്യം കിരാതവടിവുള്ളതും
പരാദൃഷ്ടിചരംപൂണ്ടു പരാന്തകനിഷ്ടഭനൻ. വു
- സ്തരശ്രീയാംകപർദ്ദംതൽ ശിരസ്സിൽ ധൃമകേശമായ്
പരമലേന്ദുതാൻഭീതികരമാം ദംഷ്ട്രയായ് സ്വയം. വു
- തപിതാളമക്ഷിതാൻനൈറി പ്പൊട്ടായ് തീൻഭയാനകം
കാട്ടാനത്തോലുതാൻചേല കാട്ടാളനിലയിങ്കലും വു
- ചേലാളം തൽകപലാസ്ഥിമാലാദിയുമണിഞ്ഞുതാൻ
മേലാകവേരളംപോലെഹാലംഹലവിഷാഭമായ്. വു
- അനാതരംകയ്യിലെഴും പിന്നാകുംകലവില്ലമായ്
ഘനാകൃതിതലാഭീമസ്വനാമംസ്സഷ്ടമാക്കിനാൻ. വു
- കാട്ടാളമുത്തിയായ് മാന്ദ്യം കാട്ടാതെ മദനാൻകൻ
കാട്ടാനനടയാളോടും കൂട്ടായ് പോരാൻമുതേ. വു
- കാന്നാഭിപ്രായമോത്താശു കാന്നാകൃതി ഭവാനിയും
കാന്നാരചാരിണിവ്യാധ കാന്തരൂപം ധരിച്ചുതേ. വു
- ശ്രീഭദ്രഭക്തിലാവണ്യലോഭനീയാഭചേന്ദ്രവർ
ബീഭൽസുപാർപ്പമെത്തിടാൻ ബീഭത്സാകൃതിനേടിനാൻ. വു
- ലാളിച്ചുതെരയെന്നുള്ള ലാളിത്യപ്പേരിലേററവും
കാളിയെന്നുള്ളപേരപ്പോൾ മേളിച്ചിതുഭവാനിയിൽ. വു
- ആടയുമുത്തിയുംകണ്ടാലാടലുണ്ടായിടുംവിധം
വേടനായകയൊപ്പിത്തായ് പേടമാന്വിഴിപാവ്തി. റ്റ
- കരാളദംഷ്ട്രാചിംഗാക്ഷം കിരാതാകാർമ്മാൻടൻ
ചരാചരജഗദ്രക്ഷാപരാത്മാക്കൾവിളങ്ങിനാൻ. റ്റ
- ധൂതാനന്ദംസൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയകരമാർത്രിജഗതി
പിതാക്കന്മാരമ്മാതിരിമൃഗയുതന്മാനിനികളായ് റ്റ

ഭൂതാശ്വത്ഥംഭൂതപ്രഥമഗണവന്തരവിഭുതൻ
 ഹിതാത്മനോയാദിനചിതവടിവായ് തീൻതരസാ.

ൻന

കാലഭേദി കിരാതവീരതനവായ്
 കാട്ടാളയോഷിത്തുതൻ
 കോലംപൂണ്ടുഭവാനി, ഭൂതഗണവും
 നായാടിവർത്തുളായ്
 ലീലയ്ക്കിങ്ങനെലോകനായകനൊരു-
 ഷിത്താൻപറപ്പെട്ടത-
 കാലംകണ്ടുപുകഴ്ത്തിനാൻ പുകളിതാം-
 ഗന്മാൻ പുലസ്ത പ്രാദികൾ.

ൻറ

നാലാംസർഗ്ഗം സമാപ്തം.

അഞ്ചാം സർഗ്ഗം.

മിന്നിടുമഹിതകീർത്തിനിലാവി-
 മന്നിടത്തിൽനൈടുനീളെനിരത്തി
 മൂന്നിലെത്തിയൊരുനാൾസ്വസഭാഗ്രാമം
 തന്നിൽവാണിതുസുയോധനമന്നൻ.

മ

വണ്ണനീയബലശാലിവദാന്യൻ
 കണ്ണനീഷ്ടസഖനാഗ്രപനോടായ്
 കണ്ണസീമ്നിചിലതോതിനിഗ്രഹം
 സ്വണ്ണപീഠതലമേറിവസിച്ചു.

റ

ശൈത്യശാലി ധൂതരാഷ്ട്രസുതേഷും
 കാൽമെന്തകരളിൽകരുതിത്താൻ
 ആയുശീലരവിടെക്കൂപഭീക്ഷാ-
 ചാൽമുഖ്യരുമടുത്തുവസിച്ചാൻ.

ന

വൻചതിപ്പണിഭൂശംപിശുനതപം
 നെഞ്ചകത്തിലിടതിങ്ങിയധൂതൻ
 വഞ്ചകൻശകുനിതാടിതലോടി-
 ഞ്ഞെമോടുസഭയിൽസ്വയമെത്തി.

ർ

ശാസനയ്ക്കു നസരിച്ചുതരാ-
 ശ്ലാസനാഭിസഹജാതരശേഷം
 ഭാസമാനമണിപീഠതലംഭൂ-
 വാസവാന്മതിയോടുമണഞ്ഞു.

൫

ഉന്നതാസനതലത്തിൽവസിക്കും
 പന്നഗലപജമഹീശനെനോക്കി
 ഹന്നചാരിയൊരുച്ചാരണത്തെ-
 ഹിന്നഭക്തിയൊടുക്രൂപിയുരച്ചു.

൬

“രാജരാജസമ! രാജിതശോഭാ-
 രാജഭുത്തമയശർ ഹവിയാലെ
 ഭോ! ജഗൽ പ്രഥിത! പാരുവെളുപ്പി-
 ചോജസാഭവിഭവോൻവിലസുന്നു.

൭

കല്പഭൂമിരഹകല്പ! ഭവോൻതൻ
 കല്പനയ്ക്കു നസരിച്ചടിയങ്ങര
 സപ്തകേതന! നാമസ്തധരിത്രീ-
 സപ്തണ്ഡപണിപെടാതെന്നടത്തി.
 കൈരവാംബുധിസുധാകര! ധാത്രീ-
 കൈരവത്തിലുരുകീർത്തിനിലാവാൽ
 പാരമ്യംതെളിവുചേർന്നുലസിക്കും
 വീര! നിൻമഹിമയെങ്ങുമഭംഗം

൮

൯

താവകംമഹിതമാമപദാനം
 സേവതെല്ലമിവരോതുകയില്ല
 കേവലംശുകഖനാദികൾകൂടി
 ബഹുഭവലാന്തക! പുകൾത്തിവരുന്നു.

൧൦

വിശ്വമാനവസമുഹവുമ്പോൾ
 വിശ്വവിശുതഭഗവൽഗുണജാലം
 വിശ്വസിച്ച് വിവരിപ്പതു കൊണ്ടീ-
 വിശ്വമൊക്കെയൊരുപോലെമുഴങ്ങി

൧൧

അത്രയല്ല ബലശാലിഭവാനോ-
ടത്രവല്ലഭതേവിട്ടജനങ്ങൾ
അത്രപം പുരധനാദിവെടിഞ്ഞി-
ട്ടുൽത്രസിട്ടുടവിയിൽകുടിപാറ്റായ്

൧൨

ഉവ്വാവര! ഭവൽഭജവീര്യം
സവ്വാലമഭിനന്ദിതമത്രേ
പവ്വാജസമ! ഭീതിയൊടുംനിർ-
ഗവ്വായ് ചലകലങ്ങൾകുലുങ്ങി.

൧൩

വീരശ്വര്യമസഹായമെഴുന്നിൻ-
പേരമിത്രമദമർദ്ദനമന്ത്രം
സൈന്യമേതവൻ മാശ്രിതരക്ഷാ-
ഭാരമാണൊരുഭവാനവിധേയൻ.

൧൪

മന്നവേശ! ഭവദാജ്ഞയെയോർത്തി-
മന്നശേഷമടിയങ്ങൾ നടന്നു
ഉന്നതംതവയശസ്ത്രശുഭത്ത
മന്നശോഭയൊടുമെങ്ങുമുദിച്ചു.

൧൫

കേടുതൻ, ബലശാലിഭവാനാ-
രോടുമത്സരികൾ പാണ്ഡുസുതന്മാർ
നാടുവിട്ടുനളിനാക്ഷിയൊടൊപ്പം
കാടുകേറിയതുമാരറിയാത്തോൻ.

൧൬

ഭേവനായകർപിതാക്കൾ, സുഹൃത്താ
ശ്രീവരൻസ്വയമതിപ്രബലന്മാർ
ഭൂവലാർദ്ദന! ഭവൽപ്രതിഘത്താൽ
ഘാവലിച്ചിലവരാൻലയന്നു.

൧൭

പ്രേതനാഥതനയാദികളിപ്പോൾ
ഭൈതകാനനത്തിലശങ്കം
പ്രീതരായിമരുവുന്നുധരാഭൂ
ഭൂതമെഴുലിവിലസന്മണിമുത്തേ.

൧൮

പോരിണുള്ളവഴികാട്ടിലിരുന്നു
 പേരിയന്നവർനിനച്ചുവരുന്നു
 പാരിനീശ! പുരുവിക്രമിയാംനിൻ
 പേരിലുള്ളഭയമുല്ക്കടമത്രേ.

൧൯

വീയുവാരിനി:ധിയർജ്ജുനനിപ്പോ-
 ളായ്ശാസനയിലീശപദാബ്ജം
 സ്നേഹ്യുവാഞ്ചൊടുഭജിച്ചുവരുന്നു-
 ണ്ഢായ്ശീല! തൃഹിനാചലഭൂവിൽ.

൨൦

ശർഭഭവനൊടുപാശുപതാസ്രം
 ശർവ്വരീകലഹീര! ലഭിപ്പാൻ
 സർവ്വമാഫലദമാംതപമഗ്രം
 സവ്യസാചിനിറവേററിവരുന്നു.

൨൧

ദുഷ്ടകാരിവരമേറുവിശേഷാൽ
 ദുഷ്ടശാലിവിജയൻജയകാംക്ഷി
 സപ്തകേതന! രണത്തിനടുത്താൽ
 സ്വപ്നമല്ലലവിടേക്കുമുദിക്കും

൨൨

അഷ്ടമുത്തിഭജനത്തിനെയും ത-
 ന്നിഷ്ഠയോനിയതനിഷ്ഠം രമെന്നായ്
 വിഷ്ണുപാധിപ! വിഭോ! പരമാത്മം
 ധൃഷ്ടരാമിവർതിരക്കിയറിഞ്ഞു.

൨൩

പാതൽലേശപര! പൃഥ്വീതനയൻതൻ
 വാതന്തങ്ങളെരതിരുമുന്വിലുണർത്തി
 ചീത്തമുത്തൊടിനിവേണ്ടതശേഷം
 പാതൻറിഞ്ഞയി! നടുത്തുക "ധീമൻ"

൨൪

ഇഹവിധം ചതുരനാകിയചാരൻ
 ഭൂവിനീശനൊടുമച്ചതിരിച്ചു:
 ഭീവികാരഭരമാൻടനപ്പോ-
 ളുവിദശ്വസഭയൊന്നു നടുക്കി.

൨൫

അതുകിംപ്രതിവിധാനമിതെന്നായ്
വിരൂപിച്ചമരുവുഹുപനോടായ്
മിത്രഭാവമൊടുത്തുവസിക്കും
മിത്രസുന്ദരിലതിങ്ങനെചൊല്ലി. ൨൬

“സമാന്തമാളിവനമിത്രകുലത്തി-
ന്നന്തമേകവതിനേകവിദഗ്ദ്ധൻ
സന്തതംതവഹിതത്തിന്നില്ലെ
ചിന്തയെന്തിനയി! പന്നഗകേതോ? ൨൭

പോരുചെയ്തരിയപാതമുരവെൽവാൻ
പോരുമെൻകരകനിച്ചികമാത്രം
പാരുച്ചുപുനരൊന്നുചമപ്പാൻ
പേരുകേട്ടവനിവൻമതിയാകും ൨൮

കണ്ണനാകുമിവനാടുരണ്ടത്തിൽ
കണ്ണനിച്ചനയിഹൽഗുണനേററാൽ
വണ്ണനീയഗുണ! തൽചിത്രനാടാം
വിണ്ണണഞ്ഞുടനവൻവിഹരിക്കും. ൨൯

കാലപുഷ്പകടുകാമകമോടി-
ക്കാലമാജിപടുത്തൊന്നർചെയ്താൽ
കാലനംകലഹഭ്രമിയിൽനിന്നും
കാലകറിയഴലേറുതിരിക്കും. ൩൦

പാകവൈരിതനയൻറമദുരത-
പാകമാക്കുവതിനായ് മതിയീഞ്ഞാൻ
നാകവാസികളുമെന്നൊടെതിപ്പാ-
നാകയില്ലുപുനരെന്നുപരന്മാർ. ൩൧

ഭീമബാഹുബലശാലിഭവാനും
ഭീമസേനനുമടുത്താൻ ചെയ്താൽ
ഹേമഹീശ! തടിയൻപൊടിയാകും
ഹേമശൈലസമമോസികതാദ്രി ൩൨

കണ്ടുകാകനികൾകാട്ടിൽനടന്നാ-
കണ്ണമാകവെയശിച്ചുതടിപ്പോൻ
കണ്ടകശ്ശനിവൃകോദരനോ ചൊ-
ല്ലൊണ്ടവിക്രമിഭവാനോടെതിപ്പാൻ.

൩൩

മദ്രുകന്യയിലുദിച്ചസുതന്മാ-
രുദ്രസത്തൊടുമെതിർന്നിലുടൻഞാൻ
ഭ്രമിനയിഭവാനെവരുത്തി
ബഭ്രുവിട്ടിട്ടുമവർക്കമതർക്കം

൩൪

ധർമ്മസുന്ദരവിനനാട്ടിലിരിപ്പാൻ
കർമ്മമില്ലവനമേഗതിമേലും
നിർമ്മലതപമവൻതുടരട്ടേ-
ധർമ്മിഷ്ടമയി! ചിന്തകൾപോട്ടേ.

൩൫

ഭൂതിമാൻപട്ടസുയോധനനോടായ്
ഭീതിവിട്ടിവനിവണ്ണമുരയ്ക്ക
നീതിയോടുവിദൂരൻമുദുവായി-
പ്രാതികൂലുനിലയിൽപ്രവദിച്ചു.

൩൬

“കണ്ണമെന്മാഴിസുതോധന! യുദ്ധത്-
കണ്ണത്രപ്തികരമെങ്കിലുമിപ്പോൾ
നിണ്ണയം കരുതപാവയഗംഭീ-
രാണ്ണവത്തിനു ഘടോതഭവനത്രേ.

൩൭

പഞ്ചപാണ്ഡവശിവിപ്രകരംതപ
ഭവഞ്ചനേന്ധനവിവർഗ്ഗിതമായി
തഞ്ചമററകരുവംശവനത്തിൽ
സഞ്ചയംസപദി ചുട്ടുപൊടിക്കും.

൩൮

ധർമ്മമററകിതവപ്പണിയാലേ
ധർമ്മജാദ്യരലയുനുവനത്തിൽ
ദുർമ്മലംതടവിടുന്നഭവാനും
ശർമ്മമററപലതെരറമുദിക്കും.

൩൯

പല്ലവാംഗിസതിപാഷ്ഠിതിവൻകാ-
ടല്ലലോടമണയുന്നതുമേതും
നല്ലതല്ലതൃപതേ! കൃപതേട-
ന്നില്ലയോപരമതുംഹിതമെന്നോ.

ര൦

അപ്പുനുള്ള സഹജന്റെറസുതന്മാ-
രമരകീർത്തികൾവനത്തിൽവസിച്ചാൽ
സ്വപരമമായശശിവംശവുമേററം
തുരമൊക്കമതുനീയറിയുന്നോ.

ര൧

ശ്രേഷ്ഠഭരവി ചക്ഷണനാകും
ജ്യേഷ്ഠനൊത്തയിതവാവരജന്മാർ
കാഷ്ടകണ്ടകുലങ്ങളിൽവാണാൽ
പ്രേഷ്ടഭാവമിവീടേക്കുളവാമോ.

ര൨

ധർമ്മശീലരളവരപുകഴ്ത്തും
നമ്മനന്ദനമന്ദഗുണാധ്യൻ
ധർമ്മദാരയുതനാത്തികലന്നാൽ
ഭർമ്മതോലത! നിനക്കതുന്നെന്നോ?

ര൩

സത്യസംഗരജദാരബലന്മാ-
രത്വമഷ്ടമൊടുപാതമരൈതിത്ഥാൽ
കൃത്യമുന്മൂരിഹകണ്ണമുഖന്മാർ
സത്യമാജിമദമപ്പൊളകററം.

ര൪

പാതമരോടുപടവെട്ടിയെതിപ്പാൻ
പാത്തലത്തിലൊരുവീരനെയും ഞാൻ
പാത്തതില്ലകലഹത്തിന്നകണ്ണാ
പാതമവാക്കുകൾഫലപ്പെടുകില്ല.

ര൫

വീരപാതമളജഗങ്ങളുവമിക്കും
ഘോരരോഷവിഷഭാവഹൃതാശൻ
സൈന്യമിഷ്ടരുക്മാടവിപാടേ-
ചാരമാക്കുമതിനില്ലവിതക്കും.

ര൬

മാരിപോലെശരപാളികുറുത്തുകി-
 പ്ലാരിലൊക്കെവിളികൊണ്ടൊരുപാതമൻ
 പോരിനായ് പരപ്പമോടുമണ്ണത്താൽ
 സെരരിമുഖ്യരുടെമുഷ്കശമിക്കും.

൪൭

കാട്ടിലണ്ണലികളെക്കളവേററം
 കാട്ടിനിങ്ങരനിരസിച്ചതുപാത്താൽ
 പാട്ടിലുള്ളാരസിയെസ്വശിരസ്സിൻ
 ചോട്ടിൽവച്ചുടന്നുറങ്ങുകതന്നെ.

൪൮

ഭൃതകൈതവകലാകശലതപം
 സ്ഫീതമാകിലുമഹോസമരത്തിൽ
 ഭീതരായ് സപദിനിങ്ങളുടങ്ങും
 പൂതശീലരിൽമടക്കുമുദിക്കാ.

൪൯

സവ്യസാമിനിജസേവയിൽവാമം-
 സവ്യമൂത്തിയെവശത്തിൽവരുത്തി
 ദിവ്യപാശൂപതമാമഹിതാസ്രം
 ഭൂവുവാരിധിരസത്തൊടുവാങ്ങും.

൫൦

ഈശനോടുവരമാശുവരിച്ചുര-
 ക്ലേശമറുവിജയൻജയശീലൻ
 കാശകീർത്തിസമരത്തിനണഞ്ഞാൽ
 കൌശലത്തിൽവിജയംവരുമെന്നോ?

൫൧

കുന്തിതൻതനയരോടുവിരോധം
 പന്തിയല്ലുപതേ ! നിരപിച്ചാൽ
 എന്തിനിങ്ങനെഹൃദന്തമഹോ ഭു-
 ശ്ചിന്തിതാർത്തിഹതമാക്കുവതിപ്പോരും?

൫൨

വൈകിടാതെപടുപാണുസുതന്മാർ-
 ക്ഷേകിയലുംമഹിയുലതബലേ
 ലെരുകികത്തൊടിഹവാഴ്കഭുവാനെ-
 ന്നാകിലേശുമേഭംഗമുദിക്കൂ."

൫൩

ഇത്തരംവിധുരവാങ്മതമാലപി-
സത്തശിച്ചരിയഭീഷ്മമുഖന്മാർ-
ചിത്തസമ്മർദ്ദിയന്നു, തദാഭർ-
വൃത്തനാം ഇപതിയൊന്നുവിയത്തു.

൭൪

ഹാസമോടുമഥാചാടിയുടൻ ഭ-
ഗ്ഗാസ്തനൻസഭയിലൊന്നുചവുട്ടി
ശ്വാസവേഗവിവൃതാക്ഷരമബ്ഭൂ-
വാസവാഗ്രിമനോഭേവമുരച്ചു.

൭൫

“എന്തബലമിവരോടുവൃഥാസം-
ബന്ധഭാഷണമിവൻതുടരുന്ന?
ഹന്ത! ഹന്ത! കുരുഭൂവരരെല്ലാ-
മന്ധരെന്നുവിദൂരൻകരുതുന്നോ?”

൭൬

പോരുചെയ്യമരിപാതംനിവണ്ണം
ഗീരുകേട്ടിവരടങ്ങണമെന്നോ?
പെരുരുഷംചെറുതുചേന്നുവരോടി-
ബ്ഭീരുഭീഷണിയിണങ്ങുകയില്ല.

൭൭

ധാടിവിട്ടുഗതികെട്ടുതപസ്സായ്
കൂടിടുംകമതിപാതംനിവിതഥം
പേടിയിക്കരുകലാധിപരാനാൽ
കേടിതില്ലര മുദിപ്പതിനുണ്ടോ?

൭൮

പൂജ്യരല്ലരികൾപാതംരവക്കായ്
രാജ്യമലംമിവർനൽകയുമില്ല
പ്രാജ്യകീർത്തിനൃപനഗ്രജനഗ്രന്
ത്യാജ്യഭമൊഴികൾകേൾപ്പതുമോശം.

൭൯

കോട്ടമററികളെസ്തുതിചെയ്തി-
കൂട്ടരേ ബഹുഭുഷിപ്പതിനിപ്പോൾ
നീട്ടയച്ചിവനെയൊരുവിളിച്ചോ?
പോട്ടെകാട്ടിലിവനും ഹിതമെങ്കിൽ,

൮൦

അംഗ ! ഭോ ! നുവര ! പാതമരൊടിപ്പോൾ
സംഗരത്തിനു പുറപ്പെടുകല്ലേ?

മങ്ങലെന്തിനു? ഭൂജാഗ്രബലത്താൽ
മംഗലം ഭൂവി ഭവാനഭവിക്കും.

നൃഹ

ഇത്തരം കസ്യതിമുത്തസഗർഭൻ
മത്തനാംഗുപനെന്നോക്കിയരയ്ക്കോ,
മുക്തശങ്കമുടനേസമരംതാൻ
യുക്തമെന്നരവിസ്മയവുമോതി.

നൃഹ

സുത്രശാലിമരാനുലനിനീ-
മാത്രയിൽ സ്വഹിതമോതണമെന്നായ്
നേത്രസംജ്ഞയിലറിഞ്ഞുതുപപ്തം
ധൂർത്തനശ്ശുകനിമൗനമകറി.

നൃന

“മൃതിൽ വച്ചരികൾ പാതമർമടങ്ങി-
ബുദ്ധിവിട്ടുശപഥം നിറവേറാൻ
ഭീതിയറവനമാൻ മരുമ്പോൾ
നീതിയല്ല സമരം തവരാജൻ.

നൃർ

സ്ഥാനഹീനർ വനവാസികളാമ-
ദ്വീനരോടു സമരത്തിനണഞ്ഞാൽ
മാനശാലിഭവദുത്തമകീർത്തി-
ക്രൂനമായി വരുമെന്നറിയേണം.

നൃഹ

പാതമരിൽ പ്രാപിതവിക്രമിപാതമർ
മാത്രമാണൊരുവന്നിന്നഭിശങ്കുൻ
ധൂർത്തനാമവനമാപതിസേവാ-
പാത്രമാകിലതു മുൻഗലടമേരും.

നൃന

വല്ലപാടുമവനേക്കാലചെയ്യാ-
ലല്ലൽതീൻഭയമെന്തിനു പിന്നെ?
നല്ലപോലെയതിന്നിന്നൊരുപായം
ചൊല്ലേഴും നുവര ! ഞാനരചെയ്യാം.

നൃഹ

സ്വസ്ഥനായ് തപമിയന്നൊരുവാന-
 പ്രസ്ഥനേസ്വയമണഞ്ഞുവയിച്ചാൽ
 അസ്സുശങ്കമയി! കീർത്തികലാവാ-
 നസ്സമിഷമതുമോക്കണമല്ലോ.

നവ

പന്നിതന്റെ വടിവായ് വിപിനത്തിൽ-
 ചെന്നിരുന്നതരമവൊടുനോക്കി
 മുന്നിലെത്തിയവനക്കൊലചെയ്താൽ
 നന്നിതിൽ കുറവുമിഷ്ടവരില്ല.

നന്

പോകണം പരമതിന്നിഹമായാ-
 പാകുഭേദമറിയും പടുവീരൻ
 മൂകനാമസുരനായകനായാ-
 ലാകവേകുശലമെന്നുമരയ്ക്കാം?

ന

കിമപികലഹശീലൻകൈതവക്കാതലാമ-
 ക്കമതിശങ്കനിയിതമംശങ്കവിദ്യോതിട്ടുവോർ. [രൂൻ
 സ്വമതിയിലിതുനന്നെന്നോർത്തുപേയ്ക്ക് കൈരവേ-
 ക്രമരഹിതവചസ്സുദൃഷ്ടരിൽശ്രേഷ്ഠമാവൂ.

ഹെ

അക്കാൽതന്നെനന്നെനഖിലരുമൊരുമി-
 ച്ചുനതീച്ചപ്പെടുത്തി-

ലിക്കാരംപുണ്ടുദുഷ്ടാധനനൃപവൃഷഭൻ
 മൂകനേത്തൽക്ഷണത്തിൽ

സൽക്കാരംചെയ്തുപാതമാ ഹതികരുതിയ-
 ചീടിനാൻകാട്ടിലക്കായ്

ഏൽക്കാരം സാധുസാധിപ്പതിനുസുധികളും
 കൈതവത്തത്രയീക്കും.

അഞ്ചാംസർഗ്ഗം സമാപ്തം.

ആറാം സർഗ്ഗം.

കാട്ടാന, പോത്തു, കടുവാ, കിടി: ശാന്തഭാവം-
കാട്ടാത്ത, ഘോരഭുജഗങ്ങളുമൊത്ത കാട്ടിൽ
കാട്ടാളവീരവടിവായ് നിടിലാക്ഷഭേവൻ
കൂട്ടാളിമാരുമൊരുമിച്ചു കടന്നുകൂടി.

൧

ലീലാകിരാതവരഭീഷണവേഷമാണ്-
ക്കാലാരികാടവിലമൊപ്പമടിച്ചിളക്കി
കൈലാസവാസിനിവിലപ്രമദേഘവൃത്തത്-
ക്കാലാനുരൂപമതിതൃഷ്ണിയിൽ വേട്ടയാടി.

൨

ഘോരാടവീതടമിടിച്ചുപൊളിക്കുമുൽക്ക-
ഷ്ണാരാവമബ്ഭേർവിടും പടുസിംഹനാദം
മാരാരിതന്റെ ചെറുഞാണൊലിയെന്നിതെല്ലാ-
മാരാൽക്കലൻജഗദണ്ഡവുമൊന്നിളക്കി.

൩

ഘോരംഗുഗാന്തമതിൽവേണ്ടിവരുംജഗൽസം-
ഹാരംഹരൻപരിചയിപ്പതിന്നെന്നപോലെ
വീരൻകിരാതവടിവായ് മൃഗയാഹലത്താൽ
പാരംചൊടിച്ചുവനജീവികലംമുടിച്ചു.

൪

പഞ്ചാസ്രവൈരിപരനിൽപരമാത്മനാമ-
മഞ്ചാതേചേരുവതിലേററുമീഷ്ടുകൊണ്ടോ
വൻചാപവിചുതശരപ്രകരങ്ങളാല-
പ്പഞ്ചാസ്രരിൽസപദിപഞ്ചതചേർത്തിതപ്പോരും.

൫

മുന്നംമതംഗജകലോത്തമമുത്തിയായ് താ-
ന്നെന്നെങ്കിലുംകരുണാഹൃത്തിലിയിന്നിടാതെ
അന്നംഗജാരികരിപുംഗവമസ്തകങ്ങൾ
ഭിന്നങ്ങളാക്കി വിശിഖങ്ങൾവിശിഷ്ടതുകി.

൬

ഘോമാഭിചാപനപശങ്കമരണ്ണജീവി-
സ്തോമാഭിഘാതവിഹൃതിക്കുതന്നിത്തന്നേരം
സാമാന്യമല്ലയമരാട്ടിനെയുംസദസ്സിൽ
സാമാജികക്കുലഹംസ്ഥലഹാനിമൂലം.

൭

മുവിൽപതിക്കിലവർത്തൻതലതച്ചടയ്ക്കും
വമ്പിച്ചചെമ്പുകൾപാഞ്ഞുവരുന്നനേരം
തുവിക്കരങ്ങളെമടക്കിയിടിച്ചിടുന്ന
കുളിപ്രവീരരവിടെപ്രണമിച്ചിതച്ചും.

വ

ഘോരാരവത്തൊടുമരിച്ചവരും മഹേഭ-
വീരാഗ്രനോടപരഹസ്തികയഞ്ഞതിത്ത
ധാരാമണ്ഡലമരസംഭ്രമസംഭ്രതാസ്യ-
ഘോരാംബുതൻമദജലത്തിനുശാന്തിനൽകി.

൯

ദീപിച്ചചെങ്കനലുപോലരണാക്ഷിരൂക്ഷം
ദീപിപ്രവീരനപസുലാപസമൊന്നുരുട്ടി
കോപിഷ്ഠനായിപിന്നസീമനികാൺകിലാരു
വേപിഷ്ഠമാറധികമുലതനായ് ചുരിച്ചു.

൧൦

ചാടിക്കുതിച്ചവിടപങ്ങളിലങ്ങു മിങ്ങും
പേടിച്ചിടാതെപലമക്കടമുഷ്കരന്മാർ
കാടിനകത്തധികമുഷ്കോടണഞ്ഞുവേട്ട-
യാടിക്കളിപ്പവരിലും വിരതൊട്ടുകാട്ടി.

൧൧

ചെന്നായ്ക്കളിൽക്കടമഭംഹരിണവ്രജത്തേ
ചെന്നുകൂമിച്ചുടൽപിടിച്ചുകുടിച്ചുകീറി
നന്നായ് കടംനിണമണിഞ്ഞുസന്ദർശനപ-
രന്നാക്കുമോർവരമാറവരുല്ലസിച്ച്.

൧൨

ഹങ്കാരവാജ്ഞാടുവിഷ്ണുവിഷ്ണുനത്താൽ
വൻകാട്ടുചോത്തുവിടപിപ്രകരത്തെവീഴ്ത്തി
ലങ്കാപുരോപവനഭഞ്ജനമാഞ്ജനയൻ
ശങ്കാവിഹീനമമചെയ്തുചൊല്ലിയാടി.

൧൩

പാലാഴിതൻമമനഃവളയിലുരുവിച്ച്-
ഹാലാഹലത്തിനുടതീക്ഷ്ണതയേപ്പതുക്കാണ്
ലീലാകിരാതനുടവേട്ടയിലുദമിച്ച
കാലാനലോഗ്രഗരങ്ങളുമീശ്വരന്മാർ

൧൪

“ഏകാമിതൻവിഷമശിച്ചതു കൊണ്ടുതൃപ്തി-
യാകാതെ പോകിലസമാക്ഷനവേണ്ടുവോളം
ഏകാം” ഭജംഗപരിഷത്തുകളിത്ഥമഃത്ത
ശോകാവഹംഗരൂപാളിവമിച്ചിതപ്പോൾ

൧൭

വാതാധികതപരയൊടൊത്തഭയന്നുപായം
വാതായുപാളികളിൽനോട്ടമറച്ചിടാതെ
ജാതാദരംപെരിയചാപമെടുത്തുവേട-
രാതാമുട്ടപ്പിറകൾവുമെവമിഴിച്ചുനിന്നാർ.

൧൮

തൻപാടവംതടവകന്നുവെളിക്കുകാട്ടി-
വൻപാളുമുഗ്രതയൊടഗ്രഗരേത്തരത്തി
അമ്പാ! മദിച്ചവരുമുന്നതകുഞ്ജരത്തെ-
യമ്പാൽതടുക്കുമൊരുവേടർവിരണ്ടുപോയി.

൧൯

തട്ടിത്തടഞ്ഞിടയിലത്തരുപാളിയേബ്രൂ-
തട്ടിൽത്തരഞ്ഞൊടുമറിച്ചുമരച്ചവട്ടിൽ
ക്കെട്ടിക്കിടപ്പവരെയന്നകനുള്ളനാലു-
ക്കെട്ടിൽക്കടത്തുമിരോടുകൾ ധൃഷ്ടരല്ലോ.

൨൦

ശുലംതറച്ചുടൽപൊളിഞ്ഞൊരുശൂരനാംശാ-
ർദൂലംഭേക്കിടയിൽവീണവിടാതെവീണ്ടും
നാലംബ്രിയംനഖമുഖങ്ങളുമിട്ടിച്ചാൻ
ശീലംനിജംമുതിവരെയ്ക്കുമിരിയ്ക്കമാക്കും.

൨൧

വില്ലുംകലച്ച ചിലവീരർവലിച്ചുമെറവി-
യെല്ലുംനരക്കിവിടുമല്ലടശസ്ത്രസംഘം
പല്ലംകടിച്ചുപരമാഞ്ഞുവിടുന്നതേര-
ചെല്ലുന്നജീവിതതിയാൽയമനംകഴങ്ങി.

൨൨

വെട്ടുന്നപോത്തിനെയടുത്തൊരുവീരനീക്കി-
ച്ചിട്ടുംകലക്കുമിയലാതെകരാരിയാലെ
തട്ടുംതലയ്ക്കുപരികത്തിയിറക്കിയൊച്ച-
പ്പെടുള്ളകാലമഹിഷത്തിന്നുകൂട്ടിനാക്കി.

൨൩

വായ്പൊളി ചൂവിരുതോടുകൂടുന്നേരെ-
പായംതരക്ഷുവരനുള്ളൊരുവക്ത്രമന്ത്രം
ജ്ഞപ്രണാശകരമാംശരപാളിവെപ്പാ-
നായുള്ള തുണിവിധമാശുഗപൂണ്ണമായി.

൨൨

നായാടിവീരൻവനജീവികൾ തൻറമാറ്റ-
മായാസലേശമിയലാതെ ശരങ്ങളാലെ
വ്യായാമശീലർ വലുതായൊരു വേലികെട്ടി-
പ്പുയാന്നിടുന്നകണപങ്ങളുമങ്ങുകൂടി.

10858 മന
E1081

തപാനിനയ്ക്കിലഖിലേശപരലീലഭൂഷ-
സതപങ്ങൾതൻപ്രശമനത്തിനുവേണ്ടിയല്ലോ
കൃതപശ്ചാത്താപമേകിതഥാവധമനുവേദ-
സതപസ്വപത്രപനടകേളികൾകണ്ടുവാഴ്ത്തി.

൨൪

കാലാരികൂട്ടരൊടുമൊത്തുകിരാതനായ്ത്തൽ-
കാലാനുരൂപമുഗയാവിറുതിമെലത്താൽ
വേലാൻഭക്തിയൊടുജിണ്ണഭജിച്ചുവാഴും
ശൈലാടവീനികടഭൂവിലണഞ്ഞുമന്ദം.

൨൫

അക്കാലമുല്ലടകിടിത്തടിയൻറവേഷ-
മക്കാലപാശവശ്നാകിയ മുകടൈത്യൻ
ധിക്കാരവായ്പൊടുമെടുത്തുകിരീടിവാഴ്-
മക്കാട്ടിലുലത്തനശകമഹങ്കരിച്ചു

൨൬

പോരൂരിശപരൻറവടിവായ് ദനുജാരിമുന്നം
ധാത്രീതലോലാരണരക്ഷനടത്തിയെന്നായ്
ഓർത്തിശവൈരിദനുജൻകിടിച്ചുപിയായ്ത്ത-
ധാത്രീവിദാരണമുടൻസ്സുടമാചരിച്ചു.

൨൭

ഏററംതടിച്ച തനുവാളകരുത്തപന്നി-
ക്കുററൻകടന്നടവിയിൽകലഹിച്ചെതിക്കെ
കാററത്തുപായമതിശുഷ്കതൃണങ്ങൾപോലെ
തോററമ്പരന്നപരജീവികൾ പാഞ്ഞുപോയി.

൨൮

മത്തൻമതിച്ചരിയതേററകൾകൊണ്ടു കത്തി
മുത്തങ്ങപോലെതരുപാളിതരുന്നവീഴ്ത്തി
അത്തവ്വിലന്നുവനജീവിമൃഗവ്രജത്തി-
ന്നുരുത്തുമഗ്ഗഹനവും സമമുച്ചലിച്ചു.

൨൯

അംഭോധിമദ്ധ്യതലമാദിവരാഹമുത്തി-
യമ്പോടിറങ്ങിവിഹരിച്ചു ചരിച്ചുപോലെ
അംഭോധരോന്നതനദാരവനോദരത്തിൽ
വൻപോത്രിയായ്ക്കലഹകൈതുകികൂത്തടിച്ചു.

൩൦

“ലീലാകിരാതതനുപുണ്ടിഹവേട്ടയാടും
കാലാരിഭേവനൊടെതിപ്പ്തി നായ് മൃഗതപം
ഈലാക്കിലാന്നിടണ്”മെന്നുനിനച്ചുപോലെ-
ക്കോലാധിപാകൃതികലന്നിതു മൂകനന്നാരും.

൩൧

കൂട്ടത്തിലെത്തിടുമരണ്യമൃഗത്തെയെല്ലാം
കോട്ടംവെടിഞ്ഞരിയഹ്ലംകൃതികൊണ്ടുകുറി
വാട്ടംപെടാത്തപടുവാക്കിടിശങ്കരന്റെ
വേട്ടയ്ക്കുതാനുമൊരുധൃഷ്ടതകൂട്ടിവച്ചു.

൩൨

നായാടിവേഷമൊടുഭൂതഗണങ്ങൾവേട്ട-
യ്ക്കായാസമെന്നിയെ മുതിന്നു നടന്നകാട്ടിൽ
ഭീയാന്നിടാതെന്നിജനാശമടുത്തിരിക്കും
മായാവരാഹമതിസാഹസിക പാഞ്ഞെന്നത്തു.

൩൩

പാതമാഹതിക്കുകരുതിപ്പഥുകായനാമ-
ലൂത്താഗ്രഗൻകമതിസതപരമെത്തിടുമ്പോൾ
ആത്താവനൈകനിരതൻഹരനപ്പിനാക-
മാത്താനുകമ്പനതിരോഷമൊടൊന്നിളക്കി.

൩൪

ആവിഗ്നരായ് മൃഗഗണങ്ങൾമഹോഗ്രരൂപ-
മാവിഷ്ണുരിച്ചുടനടുത്തൊരുപോരിതന്നിൽ
ആവില്ലരാംപ്രഥമവർച്ചമിന്നെതിപ്പാ-
നാവില്ലയെന്നുസഭയംപതറിത്തുടങ്ങി.

൩൫

കുത്തിത്തകത്തുവിപിനത്തെമറിച്ചിളക്കി-
 ഹൃത്തിൽകവിഞ്ഞമദമോടുമഹാവരാഹം
 അത്തിശഭാനസുതനാഞ്ഞുപിടിച്ചുതള്ളി-
 യെത്തിച്ചിടുംപടികിരീടിസമീപമാൻ.

൩൬

അമാത്രയിൽ ത്രിജഗതീതരുകന്ദമാകും
 ചിന്മാത്രനാംമദനമാമിയെയിരൂപത്രൻ
 തന്നാസത്തിൽനിലനിത്തിനിമീലിതാക്ഷൻ
 നിർമ്മായമുച്ചലനമെന്നിയെന്നിന്നിരുന്ന.

൩൭

“നന്നാണതക്കമിവുനതപരിതംവധിക്കാ-
 മെന്നാഞ്ഞുപായുമൊരുമുതമുത്തദൈത്യൻ
 ഒന്നാമതായ് ചെവിയിലാത്തുവിധംശിവജ്യാ-
 സന്നാദമപ്പോഴുതിലത്തുതമായ് ശ്രവിച്ചു.

൩൮

എട്ടാശകൾക്കുമൊരുപോലെമുഴക്കുമൽക്കും
 മട്ടാശുമാന്മഥവപസ്സുകരിച്ചവീരൻ
 തപിട്ടാന്നിടുംവിശിഖമൊന്നുദശംവലിച്ചു
 വിട്ടാനകടിപ്രവരനിൽ പടുവടുമുത്തി.

൩൯

സത്രാശസേവ്യനുടൊന്നൊലികേടുത്തെട്ടി-
 സ്സത്രാമനന്ദനനമക്ഷിതൂറുന്നനേരം
 അത്രാന്തരേസപദിസമ്മുഖമാഞ്ഞതിഷ്ഠ
 മത്രാസനാംപെരിയപന്നിയെയൊന്നുകണ്ടു.

൪൦

ആപത്തിതെൻപ്രതവിഭംഗമണച്ചുവെന്നായ്
 കോപം കലനുകരുക്കുജരനക്ഷണത്തിൽ
 മാപംകലച്ചരികലാത്തിദമാംശരത്തെ.
 കാപട്ടശാലികിടീമുത്തിയിൽവച്ചുതാങ്ങി.

൪൧

മല്ലാസ്രവൈരിയുടേസായകമോടുചേർന്നു
 വില്ലാളിവീരമണിപാർത്ഥനയച്ചൊരമ്പും
 ചൊല്ലാളുമല്ലതരോല്ലകൾപോലെയാപ്പം
 വല്ലാത്തൊരത്ത്തിയനാം കിടിയിൽപ്പതിച്ചു.

൪൨

മെത്തുന്നവേഗമൊടുമണ്ടുവശത്തുനിന്നു-
 മെത്തുന്നഘോരവിശിഖങ്ങൾ തരയ്ക്കുമുലം
 ഉത്തംഗശൈലവിപുലാകൃതിപോതിതെങ്ങി-
 മൊത്തുള്ളകണ്ണകൾതരിച്ചുപതിച്ചുഭൂവിൽ. രന

കല്പാന്തകാലപവനോച്ചലിതാഭനാഭ-
 കല്പാവത്തോടുകലാഭികളുംകലുക്കി
 അപ്പാവിതത്രതരുപാളികൾ തള്ളിവീഴ്ത്തി-
 യപ്പാടുവീണവിശിഖഭയഭിന്നകായൻ. രര

ആകാരമോശിഖരി തുല്യമനങ്ങിടാനു-
 മകാതെയന്നചലസാദൃശിസാത്ഥമായി
 മുകാസുരൻസപതിമുകതയംഗമിച്ചു
 പാകാരിശാത്രവതമാത്രമകന്നിതപ്പോൾ. രര

താനെയ്പന്നിയിലുടൻശരമൊന്നുകൂടി-
 താനേതറച്ചതധികാൽഭുതമോടനോക്കി
 സ്ഥാനേധനസ്സോടധനഞ്ജയനാന്നിടമ്പോ-
 ളാനേക്കുകൈതവകിരാതനമപ്പൊളെത്തി. രന

സ്ഥൂലാഞ്ജനാഭിയുടേശിഷ്ടതപുണ്ടകായം
 സാലാനുകാരിഭുജഭണ്ഡമഖണ്ഡസാരം
 ബാലാക്കഭാസ്സതയകേശഭരങ്ങൾ, കാച-
 മാലാകലാപമിവയൊത്തൊരുപമുഗ്ധം. രര

ധാരാളമാഹതമുഗപ്രജരക്തമീക്ഷി-
 ച്ചാരാൽതഭീയനിറമൊന്നു പകന്നുപോലെ
 ഘോരാഭമാംനയനമുൽക്കടശോണമായി-
 ധാരാധരോന്നതനിലനലസിച്ചിരുന്നു. രവ

വമ്പുള്ളനീണ്ടൊരുകരങ്ങളിൽ നല്ലവില്ലു-
 മമ്പുംധരിച്ചുചൊടിപുണ്ടുകിരാതരാജൻ
 സമ്പുഷ്ടമായ നിജസൈന്യമടിച്ചുകേൾ-
 മമ്പുഗ്രവിക്രമീധനഞ്ജയപാശപമെത്തി. രൻ

അവ്യാധനാഥനൊടുചേർന്നുവേദനാരി-
സവ്യാഃഗമെന്നതുകണ്ടു ഗമിച്ചിരുന്നു
അവ്യാഘതേശ്വരതപുണ്ടിടമന്ത്രിലോകീ
ഭവ്യാത്മദായികളുമത്തരമൊത്തുചന്ദ്രൻ.

൫൦

സവാത്മദാനസുരഭൃതഘവല്ലിയും
ശവാണിയൊത്തുകുടുംബാവരണാധിവാസൻ
നിവാണദായികതുകാൽക്കഹനാകിരാതൻ
നിവാദമെത്തിയഥപാത്മനൊടിതമമോതി.

൫൧

“കാലാമണിപ്രകരമോടിടചേന്ദ്രപാലേ
വാചംയമാദിമുനികൾക്കിടയിൽകടുപ്പം
നീ ചഞ്ചലതപമിയലാതെക്കടന്നിവണ്ണം
നീചപ്രവൃത്തിയുടരുന്നതു നീതിയാമോ?

൫൨

കാട്ടാളരാജനിവനിൽ ബഹുമാനമേതും
കാട്ടാതെമഹരവിദാരിതനാംമൃഗത്തിൽ
കൂട്ടാക്കിടാതെശരമെയ്ക്കുതിനാലവന്റെ
കൂട്ടായിനീയുമണയും ശമനാലയത്തിൽ.

൫൩

മുട്ടാളനാകിയൊരുനിൻപ്രതനീഷ്ടയെന്നും
മുട്ടാതെ ജീവിവധമിങ്ങനെചെയ്തെന്നോ
ദുഷ്ടാശയ! സ്വയമിതിൻപലമന്തകന്റെ
കൊട്ടാരമാന്നിനിനിനക്കുമുടൻഭജിക്കാം.

൫൪

പന്നിക്കിയന്നിടുമിറച്ചിഭജിച്ചിടാനാ-
ണിന്നിറയെങ്കിലതുവേണ്ടതു ഞങ്ങൾനൽകാം
മുന്നിട്ടുപാഞ്ഞിടാരണ്ണമൃഗത്തെയേവം
കൊന്നിട്ടിടേണ്ടകഹനാം മുനിവേഷനാനീ.

൫൫

ഛാ! കണ്ടുകാകനികളിൽ കൊതിവിട്ടുകഷ്ട-
മാകണ്ണമാമപിശിതത്തെയശിപ്പതിന്നോ
ആകണ്ടകൂട്ടമവൃതാടവിയാൻ ജീവി-
ലോകംകുറുത്ത! കൊലചെയ്തുന്നീനിഗ്രഹം.

൫൬

ഹാഹന്ത! ജന്തുനിധനത്തിനഹൃത്തിലേറെ
 മോഹംതഴയ്ക്കുമൊരനിഷ്ഠ രഘുബലേ!
 സ്നേഹംതരിമ്പുമിയലാതെസമസ്തതപ-
 ദേഹംതകപ്പതിനതാൻ തവതാപസതപം. ൭൭

നിയ്യാരുനിർഘ്ന! കിരാതവരിഷ്ഠരാക-
 മിയ്യാളുകൾക്കിടയിൽനിന്നിഹ നിന്ദ്യകർമ്മം
 ചെയ്യാനുമെന്നിനതുനിഞ്ഞിതനമൊടേററു
 കയ്യാങ്കളിഷ്ടമതിയിൽ കൊതിയെങ്കിലാട്ടേ. ൭൮

ഭുജ്ഞൻവിലാളമുനിപോലിഹകണ്ഠച്ച
 ദ്രിഷ്ടംലഭിപ്പതിനതാപസമോടികൂട്ടി
 കഷ്ടംതരത്തിനപരാഹതിചെയ്തിടംനിൻ-
 ചട്ടം വിശിഷ്ടമിതുചെമ്പുതെളിഞ്ഞുപോയി. ൭൯

അത്യാഹിതംതവഭവിച്ചിതു ജീവിതത്തി-
 ലത്യാശയെങ്കിലുടനെ കലവില്ലമന്വം
 നിത്യാവലംബമിവന്നെന്നിനച്ചതാനേ-
 ന്ത്യാനമലഭനനായ് മമകാഴ്ചവയ്ക്ക. ൮൦

ചാകാൻതുടങ്ങുമൊരപന്നിയെലക്ഷ്യമാക്കി-
 നീകാൽയുമായ് വിശിഖമെയ്തുതെററുതന്നേ
 ശോകാന്തമേകുമൊരുമല്ലഭതാർവണങ്ങി-
 ഘോകാംഭയംമതി, യിതിൽതവമാപ്പനൽകാം. ൮൧

സർവാപ്തജീവിവനജന്തുവിഹിംസചെയ്ത-
 ഗർഭഭീഷവശമിയലും ഖലവൃത്തിയാംനീ
 ഭുവാശിപുണ്ടുസമരത്തിനനമൊടേറാൽ
 സ്വർവാഭാമിനിയൊരുത്തികൃതാത്മയാകും. ൮൨

ഏവംകടുത്തമൊഴികൈതവവേടനാമ-
 ദ്രേവൻപിനാകിപകപൂണ്ടുപറഞ്ഞനേരം
 ഭാവംപകൻവിജയൻനിജവില്ലുപോലാ-
 ഭൂവല്ലിയും കടുത്താപരഷംവളച്ചു. ൮൩

പാഞ്ചാലിതൻപുളകിതാംഗേവമപ് പൃഥ്വീ
പൃഞ്ചായലാ തടവുമച്ചൊടിപൂണ്ടകൈകൾ
വാഞ്ചരാനുകൂലമടൻചെയ്തതിനായ്ക്കുടഞ്ഞു
പാഞ്ചാസ്യവീര്യനിധിപാതംനരച്ചുധീരം. നൂ൪

“ബുദ്ധിഭ്രമത്തോടുകൂടുന്നിഹവന്നുന്നായ്
കൂലിച്ചപാമ്പിനടൈപല്ലകളെണ്ണിടാനായ്
വലിച്ചമോഹമൊടുനീശം! ജീവനാശ
സിദ്ധിക്കുഹന്തതനിയേ തുനിയുന്നവല്ലോ. നൂ൭

കത്തിജപലിക്കുമൊരുപാറകനോടെതിപ്പാ-
നെത്തിപ്പതിപ്പൊരുപതംഗകലത്തൊടൊപ്പം
ഹൃത്തിൽതിളപ്പൊടുശരാസനപാണിയായി
വത്തിക്കുമെന്നോടിഹനീയടരാടുമെന്നോ. നൂനൂ

കള്ളുകേടിച്ചുകലഹിച്ചവനത്തിലോരോ-
ളുള്ളുപറഞ്ഞുവിചരിപ്പൊരുനിന്റെഹൃത്തിൽ
തള്ളുമദസ്ഥിതിമടുഗ്രശരങ്ങളുരണ്ടു-
കൊള്ളുവൊളുലതമതേ! മതിയാക്കിടുംനീ. നൂ൯

ആരെന്നു നീ യിവനെയോത്തിതുവേദമൂലം!
നേരെന്നറിഞ്ഞു, ചപലക്കുവിവേകമുണ്ടോ?
പാരെങ്ങുമേപുകൾപെരുത്തൊരുഹൽഗുണന്റെ
പേരെത്തിടാത്തചെവിഃചതനയററതത്രേ. നൂപ്പ

നിമ്മായമേതുജനതയ്ക്കുമുദാരമോദ-
നിമ്മാണകമ്ചെന്നായ് സുഗുണാശ്വനായി
ധർമ്മാതിതല്ലരനല്ലയശസ്ഥിയാമ-
ലർമ്മാത്മജൻ സുധിമദഗ്രജനായിടുന്നു. നൂൺ

ഭീമാനവാസുരസുരാരശരാക്ഷസക്കും
ഭീമാജിയിൽനാപയമണച്ചിടുമുഗ്രവീര്യൻ
ഭീമാഖ്യപുണ്ടൊരുമദഗ്രജനേക്കുറിച്ചും
ഭീമാംഗനാകിയനിനക്കറിവില്ലയെന്നോ? ൭൦

സത്രാശനാധിപതിമുഖ്യരെയുംബലത്താൽ
 സത്രാസരാക്കിയടനേഹതഭൂക്കിനായി
 സത്രാരസത്തൊടുതവാണ്ഡവമേകിയോര-
 സ്സൽത്രാണകാരിയിവനോ വിജയൻജയാധ്യൻ. 61

ഭ്രോണാഖ്യഭൂശികപദാശ്രയിശത്രുലോക-
 പ്രാണാന്തകാരിപുകൾപൂണ്ടൊരുപാത്ഥനീ ഞാൻ
 ബാണാസനത്തൊടുവസിക്കവൈവന്നെതിക്കാ-
 നാണായിടുന്നൊരുവനിദ്ധരതന്നിലുണ്ടോ? 62

കൂട്ടാളിയാം ദയിതയൊത്തുകിഴങ്ങുമാന്തി-
 ശൂട്ടാൻ ഫലപ്പെടുമൊരിത്തടിവില്ലുമേന്തി
 ഹാട്ടാളമൂലം!മുതിയിൽകൊതിമുലുമാഭീ-
 കാട്ടാതെന്നില്ലതിഥമദ്യബലത്തിനാലോ? 63

സന്താപഹാരിവിജയിപ്പഹിമാഭിഭൂവാം
 സന്താനവല്ലിപടരംശ്രീതകല്പശാഖി
 ചെന്താരിനൊത്തൊരുതദീശപദത്തെയിങ്ങാൻ
 ചിന്താവകാശമിയലാതെഭജിച്ചിടുന്നു. 64

മാനിച്ചമന്ദമവിമാധിപദദായത്തെ
 ല്യാനിഷ്ഠമെൻനിയമമക്ഷിടിഭഗമാക്കി
 ആനിഷ്ഠനീക്കിയൊരവൻഹതനായപോലെ
 ഹാ! നിഷ്ഠരപ്രകൃതിനീയമുടൻനശിക്കും. 65

മുതിക്കായ് വന്നീടും മൃഗയുഹതക! ക്ഷിപ്രമടരി
 നെന്തിക്കാംവൈകുന്നുമമഗിരിശസേവയ്ക്കുസമയം
 മതിക്കീരുംനീരും നിടിലമിഴിയും പൂണ്ടഗിരിശൻ
 മതിക്കേരംശല്യംസകലവുമകററട്ടെസദയം. 66

ആറാംസ്കന്ധം സമാപ്തം.

ഏഴാം സർഗ്ഗം.

സുരനായകസുന്ദരസാഭിമാന-
സ്വപരമേവം സ്വയമുച്ചരിച്ചനേരം
സുരസിന്ധവിനം വലത്തുഭാഗം
ചിരമന്നാരദനം ചലിച്ചിതുച്ചേ.

൧

ഭൂജവിക്രമശാലിയാഞ്ജനേയ-
ലാപജനക്ഖാണ്ഡവമഗ്നിസാൽക്കരിച്ചോൻ
വിജയൻവിവരിച്ചവാക്കുകേട്ടാ-
ഗ്ഗജചമ്മാംബരനം ചിരിച്ചുരച്ചാൻ.

൨

“മതിയേതുമെഴാതെയപ്പിശാചാം-
മതിചൂട്ടുന്നവനേബ്ഭജിച്ചിട്ടെന്നാൻ
മതിവംശജനാംകിരീടിയോ നീ ?
മതി, ചൊല്ലേണ്ട, ധരിച്ചുകാളുമെല്ലാം.

൩

കരതീക്ഷ്ണതയേതുമററദോഷാ-
കരനാകുന്നകളങ്കിതന്റെവംശം
കരൾകൊണ്ടുനിനയ്ക്കുപോലുമന്ത്രി-
കരമെന്നാരറിയാതെയുള്ള പാരിൽ ?

൪

കുലജാതികൾനന്നു;മുക്കവൻതൻ-
കുലമാൻള്ളൊരുകന്യയിൽജനിച്ചോൻ
ഛലതാപസനൊത്തനഷ്ടഭർത്താ-
നിലയാളുംവധുകേളിചെയ്തുപോലും.

൫

പറയുന്നതുതന്നെപാപമിന്ന-
പ്പുറമാവേളയിലുരുവിച്ചുവിഭാൻ
കാവെന്നിയെവേട്ടമങ്കയിൽതപ-
പ്പിറവിക്കുള്ള ചരിത്രമോവിചിത്രം.

൬

സതിനിൻജനയിത്രികന്യകാതപ-
സ്വമിതിയിൽത്തന്നെപരോപഭോഗകമം
ധൃതിയോടുന്നടത്തിവന്നതാമ-
പ്പതിവെക്കാലുവുമാചരിച്ചുപോന്നു,

൭

തുളയൻതവതാതനാന്നിരിക്ക-
ന്നളവിൽതാനവളന്യരോടുകൂടി
വിളയാടിരമിക്കവേതെരിക്കെ-
ന്നളവായുള്ളവർനിങ്ങൾധർമ്മജാദ്യർ.

വ

തവവാശവിശുദ്ധിയോത്തുവാഴ്ത്താ-
നിവനാവില്ല, വിശേഷമെന്നുചൊല്ലാം
ഭവനത്തെവെടിഞ്ഞുകാട്ടിലെന്നും
നിവസിയ്ക്കുന്നതുദക്ഷതയ്ക്കലക്ഷ്യം

ൻ

നയശാലികൾനിങ്ങളുണ്ണുപേരും
നിയതൈകൃസ്ഥിതിയേതിലുംകലനോർ
സ്വയമാശമുഴഞ്ഞൊരുത്തിയെത്താൻ
പ്രിയയാക്കിപ്രണയത്തിൽവാണിടുന്നു.

എ

നിലവിട്ടൊരുനിങ്ങൾസോദരന്മാർ-
പലരൊന്നിച്ചൊരുനാരിയേപ്പലത്തി
നിലയറവസിച്ച്കുന്നതിന്നീ-
മലവേടക്കുമിണക്കിടാത്തതത്രേ.

എ

വരഗാത്രികൾനാട്ടിലില്ലയെന്നോ ?
സ്മരകേളിക്കൊരുനാരിപോരുമെന്നോ ?
പരമെന്തുനിനച്ചുനിങ്ങൾമോശ-
ത്തരമായ് ശപാക്കൾകണക്കുവാണിടുന്നു.

എ

വലയേണ്ടവുമാകിരാതയോഷിൽ-
ക്കലമിക്കുന്നനഭ്രവിലുണ്ടസംഖ്യം
ചിലവില്ലകനിഞ്ഞപേക്ഷയെല്ലാൽ-
ചിലരേക്കൂടിനിനക്കുനൽകിടാഞ്ഞാൻ.

എ

അതുപോട്ടെ, ഭവൽഭുജപ്രതാപ-
പ്പുതുമയ്ക്കുള്ളൊരുവൃത്തമോത്തിടുമ്പോൾ
അതുലസ്ഥിതമാന്നിടുന്നു, ചൊല്ലാ-
മതുമല്ലംപറയേണ്ടി വന്നുവല്ലോ.

എ

അധിഭൂതലമായ് വീഴ്വാരാ-
 നിധിഭയോധനനനതപ്രതാപൻ
 അധികംവിജയിച്ചിടുന്നു, യുഷ്ഠ-
 ദധിധായോകാട്ടിലലച്ചിലിന്നമല്ലോ. ൧൭

ധൂതരാഷ്ഠജരാട്ടധൂഷഭാവോ-
 ലതരാംനിങ്ങളെനാട്ടിൽനിന്നുദൂരം
 ധൂതമോദമടിച്ചുകറിയിട്ടും
 ബത! മാനത്തിനമാറമില്ലയെന്നോ? ൧൮

ഗുരുഭീഷ്മകൃപാദിയോഗ്യർവാഴും
 പെരുതായുള്ള സദസ്സിൽവച്ചുതന്നെ
 വിരുതാന്നൊരുനിങ്ങൾവേട്ടതാമ-
 ത്തരുണിക്കെന്തയിശേഷമോരുണോത്താൻ? ൧൯

നെറികെട്ടനിനക്കുമാനമെന്തെ-
 നറിയാമോസപവധുകചാംശുകങ്ങൾ
 തെറിപൂണ്ടുപരൻവലിച്ചിഴച്ചി-
 ടെറിയുംവേളയിൽമെഴുനുംമാമഹതപം. ൨൦

അരിപീഡനമോരുന്നാട്ടിലെങ്ങും
 തിരിയാനുംതരമൊറകൂട്ടർനിങ്ങൾ
 പരിതഃകഠിനാഭവീതടത്തിൽ
 പ്പരിതാപത്തൊടലഞ്ഞുവാഴ്കയല്ലേ? ൨൧

പലകാട്ടുകിഴങ്ങുശിച്ചുജീവി-
 ച്ചലയുന്നിങ്ങളിലില്ലനാണമേതും.
 വിലയറ്റിനിയുംവിദഗ്ദ്ധനെന്നാ-
 യ്തിലപിക്കുന്നൊരു നീ വിചാരശൂന്യൻ. ൨൨

ഭൂവനത്തിലലഞ്ഞുഭിക്ഷുവാങ്ങി-
 പ്പവനാംകുന്നിലിരി കുമുഗ്രമുന്തി
 സ്വവശംവദനായ്ഭവിപ്പതിന്നോ
 തവസങ്കല്പമഹൊ! മഹാവിശേഷം, ൨൩

തൂണിപോലുമെടാതെ ശുദ്ധതെണ്ടി -
 പൂണികൊണ്ടിട്ടുപജീവനംകഴിപ്പോൻ
 ഫണികണ്ഡലനാമമാപിശാചിൻ
 പ്രണിപാതംപനനത്തിനേഭവികൂ.

൨൨

അപശങ്കമീരണശിച്ഛിടന്നോ -
 നപരക്കെങ്ങിനെവാങ്ങിതത്തെനൽകാ?
 അപഥത്തിലോ തൊടുന്നതെല്ലാം
 നിപതിക്കുന്നതുനിന്റെ കർമ്മഭോഷം.

൨൩

മുതുകൂററിലേറിടുന്ന ശുദ്ധ -
 കൂതുവിലാംസിയെനീഭജിച്ചിടേണ്ട
 ഇതുമാതിരിനമ്മെയാശ്രയിച്ചാ -
 ലതുപോരുംതവകാമമേകിടാം ഞാൻ.

൨൪

സ്ഫുടമിത്തരമുഗ്രസംഗഭോദ്യത്
 പ്പ്രഥമലാപനമൊടൊത്തലോരവാക്യം
 ദ്രവവിക്രമീകേടുപാത്മനത്യത് -
 ക്കടരോഷത്തൊടുഗാഘി വത്തെനോക്കി.

൨൫

പുകൾപൂണ്ടൊരുതൻകലത്തെയും, തത്
 സകലാധിശപരനാംസ്തരാരിയേയും
 പകയോടുദുഷിച്ചുവാക്കിനന്തം
 സ്വപകചാപലാപനിയാൽകിരീടിചേർത്തു.

൨൬

കലഹത്തിനൊരുങ്ങിവന്നതാമി -
 ക്ഖലനിൽസാന്തപവസ്സഭംഗിയല്ല
 ബലമേഹലദായിയെന്നരയ്ക്കും
 നിലയിൽച്ചാപമണിസ്വപനം മുഴങ്ങി.

൨൭

സുരമാധിലസൽപദാംബുജത്തേ -
 സുരണംചെയ്തുവസിക്കുമകിരീടി
 സ്വപരണൽഗുണകാർമ്മുകാഖ്യവീണാ -
 സ്വപരമേല്പിച്ചു, സുരർഷിതുഷ്ടിവാച്ചു.

൨൮

അനുവാസരമക്ഷമാലയിൽത്താ-
നനുരഞ്ജിച്ചിടമംഗലീപ്രജത്താൽ
മനുജാധിപനാത്മമെരലിയിൽതൻ
മനുചൊല്ലിപ്പതുപോലെചേർന്നാഭം.

൨൯

നിജഹൃത്തുസദാസുമേഷുഹൃത്തിൻ
ഭജനത്തിൽ ദ്രവരക്തമെന്നപോലെ
വിജയൻമിഴികൂടികരതമാക്കി
ബഹുജവീര്യോലതനപ്പൊഴുജപിച്ചു.

ഇരുകൈകളുമസ്രസമ്പ്രയോഗം
പ്പൊരുളൊപ്പംസപയമഭ്രസിക്കുമുലം
വിരതൻശരകാർമ്മ്യങ്ങളിൽത്തൽ
പെരുമാററത്തിനുചെറുതാൻപറഞ്ഞി.

൩൧

ശശിമെരലിപദംഭജിച്ചുവാഴും
വശിയാംപാത്മനുവാശികൂട്ടുവാനോ
വിശിഖാസനമെരവികണ്ഠഭാഗം
നിശിതാഗ്രേജ്യസനാഥയായ്ഗമിച്ചു.

൩൨

മഹനീയതപസ്സമാഖ്യയാത്രീ-
രുഹമോടൊത്തു കലച്ചുപാത്മചാപം
ഹ ഹ! തൽഗുണമോമഹേശസേവാ-
മഹമോതുംപടിയാശ്രുതിക്കിണങ്ങി.

൩൩

പടുത്തൊണൊലികൊണ്ടുദിക്കിനെങ്ങും
പെടുമുരുകുന്ദമൊതുക്കിവെപ്പതിനോ
കടുകോപമൊടംഘ്രിയൊന്നുഭൂട്ട-
ന്നടുമാണിക്കുമവൻബലത്തിലൂന്നി.

൩൪

ഗഹനാനുരമൊക്കെയുംകുലുക്കി
ഗുഹനാലുംബഹുമാനിതപ്രഭാവൻ
കുഹനാപടുവേടനിൽബലത്തോ-
ടഹ്നാലഞ്ചുശരങ്ങളാഞ്ഞുവിട്ടു.

൩൫

ദനുജാശരമർത്ത്യശോണിതത്താ-
ലനുരഞ്ജിച്ചതിളിങ്ങുമശ്ശരൈഃപം
മനുജേശവിമുക്തമീശപരൻതൻ
തനുരക്തസ് പ്ലവയോടുചെന്നുകേറി നന്യ

പരമാഞ്ഞുവലിച്ചുവിട്ടതാമ-
പ്പരമാസ്രുങ്ങൾ പരാത്നീദായകങ്ങൾ
പരമാമിപവിത്രമുത്തിതന്നിൽ
സ്ഥിതരമാപുംഖമശങ്കമായ് പതിച്ചു. നെ

കരുണാനിധികാളകണ്ഠനേതും
കരുതീടാത്തൊരുതെക്കു് ബ്രഹ്മോടുക്രിടി
കരുണാഗശരങ്ങുളേററനേരം
ഗുരുമോദാതുഭുതസംഭ്രമങ്ങളാൻ. നവ

വിജയൻറധൃതിപ്രഭാവവായ് പം
ഭുജവീര്യസ്ഥിതിയും നിനച്ചുനന്ദനം
ഗജചർമ്മമുട്ടക്കുവോൻ വിശേഷാൽ
നിജഹൃത്തിൽ ബഹുമാനമെന്നിയന്നു. നൻ

ധ്രുവമെൻമഹിതാസ്രമേറുവാങ്ങാ-
നിവനംറൻഭുവനത്തിലെന്നുനന്നായ്
ശിവനോത്തതെളിഞ്ഞുതൽപ്രഹാരോ-
രുഭവതാപത്തിലുമിതമമൃതമതപം. രം

അനിവായ്യബലാഭിമാനമിന്നി-
മുനിയിൽകാൺമതുതെല്ലടക്കുവാനായ്
ഇനിയൊന്നടർചെയ്തുതന്നെയെന്നുൾ-
ക്കനിവാളംശശിമൈലിതീർച്ചയാക്കി. രഥ

മഖഭുക് പ്രഭുസേവ്യനാക്കിരാതി-
മുഖമീക്കിച്ചുസഹാസമാഹവാത്ഥം
സ്വപഖരാഗ്രശരങ്ങളാണഭസപൽ-
സഖതീക്ഷ്ണങ്ങളുകൊടുത്തു കാർമ്മുകത്തിൽ. രറ

കരുതിയ്ക്കിഹകാട്ടുദേവതയ്ക്കും-
 കരുതാട്ടിൻനിണവും പ്രധാനമെന്നായ്
 കരുതിക്കളിയെന്നുരച്ചുരോഷാൽ
 കരുണാമൂർത്തിയുമസ്രപാളിതുകി.

രന്ദ

കരുവീരനുമാക്കിരാതരാട്ടം
 ഗുരുകോപത്തൊട്ടുചോരസമ്പ്രഹാരം
 ഒരുപോലെതുടങ്ങിയെങ്ങുമപ്പോൾ
 പുരുചാപധാപനിയാൽ സ്പന്ദനമുണ്ടി.

രർ

വലഭിൽസുതനൊത്തുസപ്പരാട്ടം
 വലയംപൂണ്ടവനാജിയെഴുതിടുമ്പോൾ
 വലയാനിടചേന്നിതാത്രിലോകീ
 വലയംകൂടിവിറച്ചഭീതിമൂലം

രഭ

പടഹലാപനിപോലിഷ്ടക്കുറുതമ്മിൽ
 പ്പടയിൽ തീക്ഷ്ണമണഞ്ഞുതട്ടിമുട്ടി
 പടരുന്നിനഭംവനാന്തജന്തു
 മടയിൽചേർത്തിതുസംഭ്രമപ്രകമ്പം.

രന്ദ

പരമാശരപാളിമേളനത്താൽ
 സ്പരദഗ്നിപ്രബലസ്ഫുലിംഗജാലം
 തരളദ്വതിഭീതിയോടുതാരാ-
 നിരവീഴുംപടിയുജ്ജ്വലിച്ചിതപ്പോൾ,

രഭ

സ്വപനസ്സിലതീവകൈതുകത്താൽ
 സ്വപനസ്സംഘമുടൻവിമാനമേറി
 സമഭാവമകന്നുചോരമാംതൽ-
 സ്സമരംകാണതിനംബരത്തിലെത്തി.

രവു

പ്രഥമപൂണ്ടമഹേശപാർവ്വതചെയ്യും
 പ്രഥമനംചോരമഭൂതപൂർവ്വമെന്നായ്
 കഥകേട്ടുണയും സുരപ്രജത്താ
 ലഥവാനിൽ സുലമന്നനാസ്തിയായി.

രൻ

അമരഷിസഹഷമനുമുന്വേ-
സ്വമതംപോലുചിതം സ്ഥലംപിടിച്ചു
അമരനവർ പിന്നിലെത്തുവോരാ-
മമരന്മാരെടുമല്ലിടേണ്ടിക്കായ്.

൫൦

സുരസിലസമിലഘഷ്ണോദ്യൽ
സ്വരമെങ്ങുംഗഗനത്തിലന്നുപൊങ്ങി
പരമന്നുമുതൽക്കുപുഷ്പരത്തിൽ
സ്ഥിരമായ് ശബ്ദഗുണതപമുണ്ടവിച്ചു.

൫൧

വൃഷവാന്നരകേതുസായകാശീ-
വിഷവക്ത്രങ്ങുനിസക്തീഷണങ്ങു
വിഷതീക്ഷ്ണമുഖത്തൊടാൻലോകം
വിഷമിക്കുപടിമൂടിയകുഞ്ചിംബം.

൫൨

അനവദ്യപിനാകഗാഞ്ധിവോദ്യൽ-
ഘനചാപോച്ചലിതാശുഭോല്ലരത്താൽ
വനപാംസുവിയത്തിലുന്തമാ ഭു-
ദ്ദിനലോരാന്ധതപാരിലുപരന്നു.

൫൩

ശരകൂടവിനിമ്ബിതോരുശാലാ-
ന്തരമാൻമുള്ള കിരാതഫൽഗുനന്മാർ
തരസാവിപുലാജിചെന്തൊന്നും
സുരസാത്മത്തിനുകണ്ടിടാതെയായി.

൫൪

സുരവൈണികരാത്മവീണയിൽതൽ-
ക്കരസംവലിതസാധകാഭിമാനം
ഹരപാത്മശരാസനങ്ങളിൽസ്വ-
തപരപാണിക്രിയകണ്ടുസന്തുജിച്ചു

൫൫

പുകളാൻപിനാകവും പൃഥ്വീ-
തികയും ഗാഞ്ധിവവുഗുരുസ്വനത്തിൽ
മികവാൻശിതാഗ്രസായകാഗ്ര-
പ്രകരംവക്രതയോടു തുകിതാനേ.

൫൬

കുരുവീരനമകിരാതരാട്ടം
 തുരുഗാംഭീർമമാജിചെയ്തിടുമ്പോൾ
 തരുശൈലകലങ്ങളുംകലുങ്ങി-
 പുരുപാഥോനിധിപൂരവും കലങ്ങി.

69

ധരണീഭരമേററു താങ്ങുവാരാ-
 മുരഗാധീശപരകൃമ്ഭിഗ്നജങ്ങൾ
 തരസാകടുതൽസമീകയാത്രി-
 ധരമേൽക്കുന്നതിനേററവും കഴങ്ങി.

69

പടയാളികളിൽ പടുതപമേറും
 സുടവീർയ്യാലതനാം കിരീടിയപ്പോൾ
 തടവെന്നിയെയകിരാതരാട്ടി-
 നുടലെല്ലാം ശരധാരകൊണ്ടുമുടി.

69

നവബിലപദളങ്ങൾകൊണ്ടുനിത്യം
 ശിവലിംഗോപരിമുടിടും വിധത്തിൽ
 പവമാനസുതാനുജൻഭവാനീ-
 ധവദേഹത്തെമറച്ചു മാഗ്ഗ്ണത്താൽ.

70

കനകാലകാർമ്മുകത്തിൽമുന്നം
 വനമാല്യഗ്രശരംതൊടുത്തവീരൻ
 ഘനരോഷമൊടുപ്ലുടാജിവിരാ-
 ജ്ജനബാണൗഘമരുന്നതുജിവിഴ്ത്തി.

70

കുരുകുഞ്ജരമാഗ്ഗ്ണങ്ങളെല്ലാം
 ഒരുപോലംബുരുമാശുഗപ്രമാഥി
 വിരുതോടുമുറിച്ചുകുന്നിനൊപ്പം
 പൊരുതീടുംക്കിതിതന്നിലന്നുകൂട്ടി.

70

പലമാഗ്ഗ്ണപാളിയുരണത്തിൽ
 ഫലമാകാതെപതിച്ചിടുന്നനേരം
 വലമാമിസുതൻധൃതപ്രകോപം
 ബലമായ് ദിവ്യമഹാസുപാളിതുകി.

70

വരണാനിലപാവകാദികാസ്രം
 വിരുതാടത്തുമന്ത്രശക്തിസാരം
 പുരുഷാഗ്രണിഫൽഗനൻപ്രയോഗി-
 ചുരുസംഭ്രാന്തിജഗത്ഥിലന്നചേർത്തു.

നൂ൪

പ്രതിശസ്ത്രഗണങ്ങൾകൊണ്ടു ഭാസപത്-
 പ്രതിമംശക്തസുതോൽക്കടാസ്രസംഘം
 പ്രതിഘത്തോടുസംഘരിച്ചുലോക-
 സ്ഥിതിസംഹാരകരൻകിരാതമുന്തി.

നൂ൫

സുമപാളികണക്കതന്മഹാസ്രം
 സുമബാണാരിതടുത്തുനിഷ്പ്രയാസം
 സമരോലതനാം ധനഞ്ജയൻതൽ-
 സമയം സംഭൃതസംഭ്രമംചൊരിച്ചു.

നൂ൬

ഗുണമീനനരാതിയോടെതിപ്പാൻ
 ഗുണവൽഗാബധിവമല്ലവേണ്ടതെന്നായ്
 ഗണനീയപരാക്രമൻനിനച്ചു-
 ക്ഷണമശ്ശിഞ്ജിനിവില്ലിൽനിന്നകറി.

നൂ൭

പുരുഗാബധിവദണ്ഡമുഗ്രസാരം
 കരുരാജാഗ്രണിതൻകരത്തിലേന്തി
 വിരുതൊടുചുഴറിയാഞ്ഞടിച്ചാൻ
 ഗുരുരോഷംശശിമെരലിതൻശിരസ്സിൽ.

നൂ൮

കപടാകൃതിവേടരാട്ടിലൊട്ടും
 കൃപകൂടാതെതടിച്ചുഗാബധിവത്താൽ
 നൃപവീരനടുത്തടിച്ചിടുമ്പോ-
 ളുപരിസ്ഥാമരർകൂടിയാടൽതേടി.

നൂ൯

ശിവമെരലിയിൽവാണിടുന്നസപ്-
 പ്രവരക്കുളഹണാഗ്രന്തജാലം
 നവസമ്പ്രഹൃതിസ്ര. താസ്രഭംഭാ-
 ദവശംതാഴെയനേകധാപതിച്ചു.

൭൦

പരമർജ്ജുനകാർമ്മുകപ്രഹാരം
പുരവിദ്വേഷിശിരസ്സിലേററനേരം
തരസാതനപാതിയററപിന്നെ-
സ് ഹരഭേദന്ദുജടാവിഭ്രഷയായി.

എ

ഭജഗണ്ഡംസുരസ്രവന്തിരാജൽ-
ഭിജരാദിൻകലയെന്നിവയ്ക്കുതുല്യം
വിജയപ്രഹരത്തിലേററപാട-
ഗ്ഗജചർമ്മംബരമെഴുതിഭ്രഷയായി.

റെ

ജടിലോഗ്രകപർദ്ദമാന്നിടംസ്വ-
സ്തടിനിക്കുത്തവററഗാണിവിത്താൽ
അടികൊണ്ടുതളുപ്പററിയേററം
നിടിലാക്കുപരിവാസമല്ലലിന്നായ്.

ഒ

“കണിനന്നിതുകാമുകിക്കുള്ള -
പ്പണികാട്ടുന്നതിനിപ്രഹാരമർഹം
ഹണിഭ്രഷണഭാമിനിക്കുമുക്താ-
മണിഭാസ്വന്മുദാസമിത്ഥമുണ്ടായ്.”

ഈ

സുരനിമ്നഗഹൽഗുണപ്രഹാരം
പരമേറററമശക്തയായ്ക്കുഴങ്ങി
തരസാബലിയോടുകേളിയുദ്ധം
തരമല്ലെന്തപിനാകിയെന്നിനച്ചു.

എ

പ്രവഗമഹിതകേതുരഗാണിവിചാപ
പ്രവരമശിരസ്സിൽപാഞ്ഞുതട്ടിക്കുതാഡ്യൻ
ഭവനവലയമുലാധാരമാംഗോത്രപത്രി-
ധവനധികാമമഷാഭേശമന്നാളിയന്നാൻ.

എ

കല്പാന്തോഗ്രഹണാലനസ്വനസദൃക് -
സിംഹാരവം ചെയ്തടൻ
മുപ്പാലം പൊടിയൊക്കിടാൻ പടുതയാ-
ന്നുള്ളൊരുതൻമുഷ്ടിയാൽ

അപ്പാത്മൻറെവപുസ്സിലസ്സുകരുണം
 കോപാതിരേകത്തൊടും
 കെല്ലാകെതുലയുംവിധം വിധുകലാ-
 ഭൂത്തൊന്നിടിച്ചീടിനാൻ.

99

ശൂരം, സംഹാരരുദ്രോല്ക്കടതരദ്രുമമു-
 ഷ്ടീപ്രഹാരത്തേയേററ-
 നേരം സംമുണ്ണിതാംഗൻ സുഭൂതവിവശനായ്
 ഹന്തകൈരേയനപ്പോൾ
 സൈപരം ക്ഷോണീസമാംലിഗന്നരസമസമം
 പൂണ്ടു ചക്ഷുസ്സുടഞ്ഞാൻ
 വീരന്മാക്കുളവൈരിപ്രഭവമിഹപരാ-
 ഭൂതിയും ഖ്യാതിഹേതു.

99

ഏഴാം സർഗ്ഗം സമാപ്തം.

എട്ടാം സർഗ്ഗം.

വീരന്മാക്കുണിമണിയാം മഹേന്ദ്രപത്രൻ
 ഘോരംതൽപ്രമമപതിപ്രഹാരമേറോൻ
 ദൂരത്തിൽബുഭുവിനിപതിക്കിലുംസ്വപമൂർഛാ-
 ഭാരത്താലപഗതമായ് നിയുദ്ധഃഖഭം.

100

ആത്താത്തിപ്രശമനകാരിഹാലചക്ഷു-
 സ്സാത്താസ്രുൻപൊടിയൊടുമുഷ്ടിതാഡനത്താൽ
 പാത്മാംഗംശകലിതമാക്കിവിട്ടതപ്പോൾ
 പാത്താഭാൽഗിരിവരപുത്രിസംഭവിച്ചു.

100

പാപത്തിൽചെറുതുമകുപെടാതെബാധം
 ഹാപത്തിൽദിനമനപൂജചെയ്യുവോനിൽ
 ആപത്തെൻകണവനിവണ്ണമേററിവച്ചു-
 ലാപന്നാശ്രയതജഗത്തിലസ്സമിക്ഷം.

100

സന്ദർഭയിതന്നതെറിയുദ്ധഭൂവിൽ
കന്ദപ്പഭ്രമമിവനിൽജ്ജനിച്ചുപോയോ?
വൻദപ്പത്തൊടുപൊടിയാക്കമജ്ജനാംഗം
സന്ദർശിപ്പവരിതിന്നേപ്പഴിക്കുമല്ലോ.

൪

ഏവം ഏൽക്കനിവുകലൻവടനാരി-
ഭാവത്തോടമരുമഗേന്ദ്രപുത്രിയപ്പേരും
വൈവശ്വത്തൊടുകരുണാതരഗിതാക്ഷം
കൈവല്യപ്രദനടൈവക്ത്രമൊന്നനോക്കി.

൫

പാത്തട്ടിൽസുരപതിസുനമൂർ മരയാടും
പാത്തല്ലംപ്രകൃതികലൻപിന്നെമല്ലെ
വാത്തതപംചെറുതുമെഴാതെശോകബാഷ്പം
വാത്തക്കിദായമുദയൽഭ്രമംമിഴിച്ചു.

൬

മാരാരിപ്രഹൃതിഭവപ്രപീഡയേക്കാൾ
പേരാളംവിജയനതൽപരാജയോത്ഥം
പോരായ് മന്മിതികരുതിസ്ഥചിത്തഭൂവിൽ
ലാറാളംവ്യസനഭരംസ്ഥലംപിടിച്ചു.

൭

പാഞ്ചാലീപരിണയവേളയിൽബലത്താൽ
പാഞ്ചാസ്യപ്രകൃതിപുരാവരാരിസംഘം
താൻ ചാരെസ് ഫുടമടരിൽ ജ്ജനിച്ചവീരൻ
നെഞ്ചാളംകദനമൊടിതമമോർത്തുപാതനൻ.

൮

ഓഹാ! മേ ഹതവിധിബന്ധമെന്തിതയ്യോ! -
മോഹാസ്ഥൻസ്വയമിവനന്തകാരിപാദം
സ്നേഹാന്തഃസ്ഥിരതയൊടോർത്തുപാത്തിടമ്പേരും
ദോഹാന്തംവരുമൊരുപീഡയേററവല്ലോ.

൯

കഷ്ടംഞാൻവെറുമൊരുമുഷ്ടവേടനോടെൻ
ദിഷ്ടത്തിൻവിഷമതമൂലമേററതോററ
ശിഷ്ടന്മാരിനിയിവനെപ്പഴിക്കുമെന്നും
സ്സഷ്ടം,മൽപകൾവിധുതീരെയസ്സമിച്ചു.

൧൦

മന്നന്മാക്കണിമണിരാട്ടരാജസുയം
മുനംചെയ്തതിനതുനിഞ്ഞകാലമീഞാൻ
സന്നതപംചെരുമെഴാതെയേകനായി-
സ്സന്നദ്ധൻസകലജഗൽജയത്തെനേടി.

൧൧

ദുർവാശിക്കടരിലെതിന്തുവാണധവത്തിൽ
ഗ്രീവാണപ്രഭുവിനെയുജയിച്ചൊരീഞാൻ
ശവാരാധാനയിൽവെരുംകിരാതനോടും
നിവാദം ഹഹഹ! മടങ്ങിമങ്ങിടാനായ്.

൧൨

കാട്ടാളത്തലവനൊടത്രതോററകായ്തും
കേട്ടാലെൻഗുരുജനവുംചിരിക്കുമല്ലൊ
കൂട്ടാളിപ്രവരുമൊത്തുധാർത്തരാഷ്ട്രൻ
പാട്ടാക്കുംസകലകമെൻപരാജയത്തെ.

൧൩

സേവിക്കുന്നവരിലുമിത്രനിർദ്വയതപം
ഭാവിക്കുന്നതുഭവിതേമഹതപമെന്നോ?
ദേവിക്കായ് പകുതിവപുസ്സുനൽകിയോനെ!
ജീവിക്കാനിനിയിവനില്ലമോഹമെന്നായ്.

൧൪

വേടൻതൻകരമതിൽനിന്നുതോൽവിപററി-
ക്കേടേയ്ക്കാമിമഗുകലത്തിലുംകലത്തി
ആടൽപ്പെട്ടവനിയെഞാൻവെടിഞ്ഞുകൊള്ളാ
മേടത്താർശരഹരഃസവയേവമല്ലോ.

൧൫

അംഭോജാരുധഹര'ഭൂധരേന്ദ്രപുത്രീ
സംഭോഗോൽസുക!ഭവ!ഭക്തലോകബന്ധോ!
ശംഭോ!നിൻതിരുവടിയെബ്ജിപ്പവഴ്ക്കും
കിംഭോ!ദുസ്സഹപരിതാപമേല്പുതവം.

൧൬

മെയ്യേററുകടുതരപീഡയേററനക്കാൻ
വയ്യേണാനവശനഹോമഹേശ!പാഹി
നിശ്ചേതുംകനിവുകലന്നിടായിലാടൽ
ത്തിയ്യേറിപ്പുതമിഹഞാൻഭവിച്ചുപോകും

൧൭

കാലാരേ ! തിരുമുടിയിൽതിളങ്ങിടത്തൽ-
ബാലാബ്ജ്യതിയുമമർത്ത്യഭൂസരിത്തും
ലോലാഭംശ്ശരശലഭാന്തകാരിയാകും
ഹാലാക്ഷിക്കനലുമിവൻനിനച്ചിടുന്നു.

൧൮

സൃഷ്ടിസ്ഥിത്യപഹൃതികേളിഭേദകൃത്താം
ദൃഷ്ടിക്കും, ഫണിമയകണ്ഡലഭയിക്കും
കഷ്ടിച്ചുംസമതപെടാത്തവക്ത്രശോഭാ-
പുഷ്ടിക്കുംസതതമിതാനമിച്ചിടുന്നൻ.

൧൯

ലോകാന്തിപ്രശനമോത്തുമുശാമാലാപി-
നീകാശസ് പൃഥ്വിയൊടുഘോരകാളകൂടം
ശോകാന്തംവരുവതിനായ് ഭജിച്ചമത്തി
ശ്രീകാന്തം ശുഭേളമന്നപഥംതൊഴുന്നേൻ.

൨൦

ഭക്തന്മാക്മതിഭവബ്ബിസേതുവായും,
ശക്തദിറംഖലകലധൂമകേതുവായും.
മുക്തന്മാക്ഭിമതസിദ്ധിഃഹതുവായും,
വ്യക്തംനിൻഭജയുഗളത്തെയോത്തിടുന്നേൻ

൨൧

ശുലം, മാൻ, പരശുവാങ്കുശം, പിനാം
ലോലശ്രീമണികരം, കടുത്തുടിപ്രകാണ്ടം
സ്ഥൂലതപംകലരമിതൊക്കെയോന്നിടത്തൽ-
കോലത്തിൻവടിവുസദാസ്മരിച്ചിടുന്നേൻ.

൨൨

ആനത്തോ, ലരഗവിഭ്രാഷണം, ശ്ശരാന
സ്ഥാനത്തിൽപ്പെടുമൊരുഭുജം, മസ്തിമാലും
ജ്ഞാനത്താൽസ്വയമറിയേണ്ടൊരിസ്വരൂപം
ഞാനത്തൽപ്പെടുമൊരുവൃത്തിലോത്തിടുന്നേൻ.

൨൩

വാമാംഗംമുകിലൊളികൂന്തലബ്ജനേനും
സോമാസ്യംപുരഃഘനസ്തനാഭിയേന്തി
കാമാംഗംപുനരപിവിണ്ടെടുപ്പതിനായ്-
കാമാരെ ! വിലസുവതുംനിനച്ചിടുന്നേൻ.

൨൪

ശർവാണി! പ്രണതശുഭപ്രദാനശീലേ!
 ശർവാത്തിപ്രശമനകർത്രി! ഗോത്രപത്രി!
 സർവാത്മൻ! ഭയഹര! ശർവ്വ ഭക്തബന്ധോ
 നിർവാദംശരണമെനിക്കുനിങ്ങളുൾതന്നെ. ൨൫

ഇവവണ്ണം കുരുകുലനാഥനായിപി ധാ-
 വൈവണ്ണ്യംപെടുമകതാരിലോത്തിടുമ്പോൾ
 ശ്രീവണ്ണ്യംസപദി സഹസ്രശീതഃരാചി-
 സ്സാവണ്ണ്യംപെടുമൊരുസന്മഹസ്സുകളുടേ. ൨൬

താനേതോസുമഹിതമുത്തിനിസ്തുലംഘൃത-
 സ്ഥാനേതൽകുരുപതിനിത്യമോത്തിടുന്നു
 ശ്രീനേടുംഭസിതസിതാശ്വമസപരൂപം
 താനേതന്മിഴിയുഗളിക്കുലക്ഷ്യമായി. ൨൭

സർവ്വാനുസ്ഥിതമതസർവ്വംഗളാശ്വം
 സർവാപദ്യരിതവിദാരണപ്രവീണം
 സ്വർവാസിപ്രണതമഖണ്ഡിതാനുകമ്പം
 ശർവാഖ്യംകിമപിമഹസ്സുകളുടേപാതം. ൨൮

ഹാ! രാത്രിഞ്ചരവധുസിംഹികാഖ്യപൂണ്ടൊ-
 ളാരാജൻമുദലളിതാംഗമാൻപോലെ
 കൈരാതംകടുതരമാംസപരൂപമപ്പോൾ
 സ്വാരാഭംശിവമയമായ് ചമഞ്ഞുചിത്രം. ൨൯

മുക്താത്മപ്രഥിതമനീന്ദ്രവുന്ദവന്ദ്യൻ
 ഭക്താഭീഷ്ഠിതമഖിലംകൊടുത്തിടുന്നോൻ
 വ്യക്താഭംനിജതനപൂണ്ടുകാളകണ്ഠൻ
 തൃക്താഖപ്രകൃതിരൂപൻമുന്നിൽനിന്നു. ൩൦

ചേതസ്സംമിഴിയിണയുംസുധാഭിഷേക-
 വ്രാതത്താൽസസുഖമുടൻകുളിർത്തുപേർത്തും
 ആതകംപെടുമൊരുപാതംനമ്പ്രസന്ന-
 ശ്രീതകംസ്മരമരമുത്തിപാർത്തുധന്യൻ ൩൧

തമ്പാശ്വസ്ഥലിയിലകൃതിമാനകമ്പാ-
സമ്പാതസ്തിതമഹിതാവലോകനാവ്യം
വമ്പാളം ഭൃതിനിധിഗോത്രജാമഹസ്സം
ജംഭാരിപ്രിയസുതനക്ഷിലക്ഷ്യമായി.

൩൨

ശീതാംശുപ്രഥിതകലാകലാപനാതൽ-
ശ്രീതാവുഗിരിസുതയും ഗുതാനകമ്പം
പ്രീതാനുഭവമൊടജ്ജനൻറമുഖിൽ
സ്ത്രീതാഭംവിലസിജഗത്രയീപിതഃക്കരം.

E 10 ലി ന

ഉന്നിഭുപ്രഭയോടുപാവതീശിവാഖ്യം
മുന്നിൽതൽ പ്രധിതമഹസ്സകണ്ടനേരം
മന്നിൽതാൻനിപതിതനാം കപിലപജനം
കുന്നിക്കുംകളകമൊടാനഭക്തിഭാരം.

൩൪

ഉരക്കാളം പ്രവൃത്തിവശാൽനിജാംഗമേതും
നീക്കാനും കഴിവുപൊതെ സവ്യസാധി
സല്ക്കാരംസുമതികിടന്നൊരാക്കിടപ്പിൽ
തല്ക്കാലംതലചെറുതൊന്നുചായ് ചുചെയ്തു.

൩൫

“കാത്താലും കരുണയൊടെന്നെനീങ്ങളെന്നും
കാൽത്താരാണടിയനനിസ്തുലാവലംബം
പാത്താരാൽതിരുവുടൽകമ്പിടുന്നതിന്നും
വാഴ്ത്താനും കഴിവിവനിപ്പൊഴില്ലയെന്നായ്. ൩൬

ഭൃഷ്ടൻഞാനറിവണവുംപൊതെയേവം
കഷ്ടംനിന്തിരുവടിയോടെതിത്തുവല്ലോ
സ്തംഭംമജ്ജനിവിഫലീഭവിച്ചുപാപോൽ-
ക്ഷൃഷ്ടംമൽതനവിനിയുംവഹിച്ചിടാഞ്ഞാൻ.

൩൭

ഘാഘാ! ഞാൻകടുവചനങ്ങൾകൊണ്ടുപാരം
മാഘാത്വംതടവിടുമീശനേദുഷിച്ചു
മോഘാസ്ഥൻ മുഹൂരവിമോഹനീയമാമി-
ഭോമാഗ്രംശരനിരകൊണ്ടുപിന്നെമുടി.

൩൮

ചാപല്യം മമചൈതല്യമാ! കടുപ്പം
ചാപത്താൽശശധരമെഴുതിതൻശീരസ്സിൽ
പാപൻഞാൻപരഷമൊടാഹ്വനിച്ചു ഹാ ഹാ-
താപത്തിന്നിവന്നിനിയെന്തുവേദഃവണം. നന്

കാമംഭോ! ഭവ! തവമുഷ്ടിഘട്ടനത്താൽ
ക്ഷേമംമേമുതിയതിനിലുഖേദമേതും
ശ്രീമത്താം തിരുവടലിൽപ്രഹാരമോത്തി-
ദീമന്ദൻപുരുപരിതാപമാന്നിടുന്നു.

നിൻദാസ്യസ്ഥിതികരുതിബ്ജഭീഷ്മാരിണാൻ
നിന്ദാഹംകൃതിയോടു പോരിനാഞ്ഞെത്തിത്തു
മന്ദാത്മപ്രകൃതിനിനച്ചനിർഭരം ഭീ-
മന്ദാക്ഷവ്യധകളെനിക്കയന്നിടുന്നു. രഹ

ഏതെല്ലാംപിഴകളുനല്കുന്നൊ ഞാൻ
ഹാ! തെല്ലംമതികലരാതെചെയ്തുപോയി
ചേതസ്സിൽകനിവാട്ടനീ പൊരുത്തശേഷം
ചൈതന്യാത്മക! പരിപാഹികൈതൊഴുന്നെൻ"രഹ

അസ്തോഘൻഹരിഹയസുന്ദരശങ്കരാംശ്രീ
സുസ്താനുഭവമൊഭവമോതിമന്ദം
സത്രാശാശ്ചിതനെയുടൻകിടപ്പിൽവീണ്ടും
സത്രാസംവൃന്തനികരങ്ങൾകൊണ്ടു കൂപ്പി. രഹ

കല്യാപദിപിനകൃശാസുതകൃപാവാൽ
കല്യാണാചലവിശിഖാസനൻ ജവത്തിൽ
ഉല്ലാഘസ്ഥിതിവരുമാറുപാത്മനേത്താ-
നല്ലാസത്തോടുമുറ്റുപാണിയാൽതലോടി. രഹ

സ്വാത്തിപ്രശമനകാരിതൻകരത്താൽ
ദുഃഖാവ്യധപെടുമർജ്ജുനൻറഭേദം
സ്വാത്സി പ്രണതനതീവഭക്തദാസൻ
നിന്ദാദംകൃപയൊടുചെന്നെടുത്തുതാങ്ങി. രഹ

സന്താനക്ഷിതിരഹപല്ലവത്തിനൊട്ടുൽ
സന്താപംസ്വയമരുളംസ്വപാണിപതം
ഹന്താതാൽതനവിലണച്ചുഭണ്ഡഭൃത്തിൻ
ഹന്താവക്ഷിതിപനുചേർത്തുഗാത്രസെറുഖ്യം.

പാരിക്ഷംകുറിനതപസ്സിനാലുമേററം
പോരിൽതൽപ്രഹൃതിഭവപ്രപീഡയാലും
ഭൂരിവ്യാകുലതകലൻഹൽഗുനാംഗം
പൂരിക്ഷംനവസുഖപുഷ്ടിയാൻ്റിതപ്പോരും

ര്വെ

പാതന്മൻതൻശകലിതമാംവപസ്സതുകുണ്ഠ
പാതന്മന്ദോരുഹശരവൈരിതൊട്ടമൂലം
വാതന്തപംസ്വപദിഭവിച്ചുഭിദ്യസംഗം
പാതന്തിൽപുരുഷനകാമധേനുവല്ലോ.

ര്വ

മുന്നേക്കാളതിബലവും ശരീരഭാസ്സം
വന്നേറീവിജയനഹൃത്തിൽമുത്തുയൻ
നന്നേവംശിതിഗളകേളിഭമെന്നാ-
യന്നേരംപുളകിതരായ്നഭശ്ചരന്മാർ.

ര്വൻ

ഉതടാസിച്ഛിട്ടമതിഭക്തിയോടുകൂപ്പി-
സ്സൽഭാവത്തൊടുമരുവുംകിരീടിയോടായ്
ശുഭ്രഭംമുദുമസിതംപൊഴിച്ചിവണ്ണം
വിഭ്രജിച്ചിട്ടമഖിലേശനോതിമന്ദം.

ഭവ

പോരുംഭോ വിജയ! ഭവാനുവൈമനസ്സും
പോരുംതപൽകുറിനതപസ്സുമൊന്നുപോലെ
പാരുദ്യൽഭയയുതമാക്കിയെന്നസ്സിൽ-
ചേരുംമുത്തനപമമായ്വളർത്തിടുന്നു.

ഭവ

മല്ലാഭാദ്രശതരമായ്നിനച്ചാഹൃത്തിൽ
കെല്ലാളുംപെരിയതപസ്സുചെയ്തമൂലം
മുപ്പാരുസ്വപദിഭവാൻറൊപാട്ടിലാക്കാ-
നിപ്പാമോരുഹശരജിത്തൊരുക്കമല്ലോ.

ഭവ

സൽഭാവസമിതിതികയുന്തപസ്സിനേക്കാ-
 ഉതഭാസിച്ച് ടിമൊരുനിൻ ഭുജാബലത്താൽ
 മുൽഭാരം മമ വളരുന്നു വേണ്ടതെല്ലാം
 സൽഭാഗ്യപ്രകരനിയേ! നിനക്കുനരകാം. ൫൩

തെല്ലും ഭീഹൃദികരുതേണ്ടതീക്കു് ണമാംനിൻ-
 തല്ലംഹൽ സ്ഥലിയിലെനിക്കുതുഷ്ടി
 കില്ലേണ്ടാജഗതിയിലേതിനും മഹത്വം
 ചൊല്ലേളാർകളിലഭിതൃപ്തിഃ ചക്ഷമല്ലോ. ൫൪

ഭക്തമാക്കുണിമണിയാംഭവാൻറവീഴും
 ചുക്തംഞാൻബലജലധേ! ധരിക്കുമ്പം
 ശക്തൻനീ മമ മഹിതാസ്രമേരവാങ്ങാൻ
 യുക്തംതദിതരണമെസുബോദ്ധ്യമായി. ൫൫

ഉൾക്കാമ്പിൽമപിവിശങ്കവേണ്ടവിചൻ
 സൽക്കാരംതവസമരപ്രവൃത്തിയുന്മേ
 തപൽക്കാരംനിയതമറിഞ്ഞു ഞാൻമദസ്രം
 തല്ക്കാലംതവതരുവൻഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. ൫൬

ഭവ്യഭോ ! വിജയ ! ഭവാനുമാമകാസ്രം
 ദിവ്യംഞാൻസകലകമിന്നിതാതരുനേൻ
 നവ്യംതപൽപുകളകളങ്കമംകരിക്കും
 സുവൃക്തംസ്വയമയിനീയിഃതരവാങ്ങു. ൫൭

ഭാഷായണ്മലമുഖത്തെയൊന്നുനോക്കി
 സ്താഷാലസുരതടിനീകലാപനീശൻ
 ശ്രീക്ഷാന്തിപ്രഭുതിഗുണാധിനാത്മസേവാ
 ദീക്ഷാവാൻവിജയനദിവ്യമസ്രമേകി- ൫൮

ആനന്ദപ്രഭവസുശീതസന്തതഃസായ-
 സ്താനത്താൽ പുളകിതഗാന്തനക്കിരീടി
 ഭീനതപംചെറുതണയാതെയമ്മഹാസ്രം
 ഹാനന്ദിച്ചടിയിണതാണുകൂപ്പിവാങ്ങി. ൫൯

സത്താമപ്പശുപതിതൻചോസ്രമവീ-
 ഭൃത്താമാൽ സവിനയമേറുവാങ്ങിടുമ്പോൾ
 സത്രാശിപ്രകരവിമുക്തസുനവുന്തൽ-
 സത്രാസദിഷ്ടസുരാശ്രവും പൊഴിഞ്ഞു. ന്നം
 കന്നിക്കുംബഹുമതിഭക്തിഭാരമോടും
 വന്ദിച്ചിട്ടവനതമെഴുലിഹൽഗുനകൾ
 ഉന്നിഭൂപ്രിയമോടുതൊട്ടനുഗ്രഹിച്ചി- 10658
 ടന്നിത്ഥാമദനവിമാഥി വീണ്ടുമോതി. ന്നമ
 “കല്യാണംഭുജബലമാൻഭക്തമെഴുലി
 കല്ലാകുംവിജയ! നിനക്കഭിക്കുമെന്നും
 കല്യാത്മൻ! കനിവെഴുമെൻ പ്രസാദമങ്ങേ-
 ഞ്ഞല്ലാനാളിലുമരുളും സുഖാപ്തിമേന്മേൽ. ന്നമ
 ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടരിയതപസുകൊണ്ടുചേത
 ശ്ശുദ്ധിശ്രേഷ്ഠകലരും മഹഷികൾക്കും
 സിദ്ധിക്കാഞ്ഞൊരുമമദഗ്നം ശുഭശ്രീ-
 വൃദ്ധിക്കായ് വിജയ! ഭവാനതീർന്നിതിപ്പോൾ. ന്നമ
 നാകത്തിൽ സ്ഥിതികലരും സുധാശനക്കും
 ശോകത്തിന്നുരതിവരുത്തിയാത്തമോദം
 ലോകത്തേസുരഭിലകീർത്തിശുഭമാക്കി
 ശ്രീകൻനീ കശലമാശങ്കമാൻകൊള്ളും. ന്നമ
 നേരററിട്ടപനയമോത്തയാത്തരാഷ്ട്ര-
 ന്മാരദ്യപ്രഭൃതിമുതിക്കധീനരായി
 സാരസ്യത്തൊടുജയലക്ഷ്മിഭക്ഷനാംനിൻ
 സ്പാരശ്രീഗളമിനിവിട്ടൊഴിക്കയില്ല. ന്നമ
 ശ്രീവത്സംമരുവുപെടുന്നകംസജിത്താം
 ദേവൻസ്വപ്രിയതയൊടഭരിപ്പവൻനീ
 ഹേവത്സ! സ്വയമയിസാധയേഷുമെല്ലാ
 മേവംസ്വപ്നനിയണിവാനനുഗ്രഹിച്ചു. ന്നമ
 നാകസ്രീകലവിഗളൽപ്രസുനമാലാ
 ശ്രീകളുംചരണമെഴുന്നഗൗരിതാനും
 ആകണ്ഠപ്രമദസരസ്സിൽമുങ്ങിനിൽക്കും
 പുകുടിൾതനയനു മംഗളങ്ങളേകി. ന്നമ

ദിക്കാകെസ്സുപദിതെളിഞ്ഞുസുനജാലം
സൽക്കാരത്തെൊടുസുരസുന്ദരീകദംബം
തൽക്കാലംസുബഹുപൊഴിച്ചുതുത്തമാടി-
ഡക്കാദിലാപനികൾ മുഴക്കി വാനവന്മാർ.

നവ

കൂടീടുംരസമൊടനാഗഗായകന്മാർ
പാടിനൽപരിമളമന്ദവായുവീശി
ആദിശാത്രവക്ഷലവാനേനേനമന്ത-
സ്സോടിമട്ടവിലവുമിന്ദ്രനും പുകഴ്ത്തി.

നന്

പ്രേമത്തോടവിലജഗൽപിതാക്കളാകും
കാമദിഗ്ഗജലഗിരികന്യാമാരിവണ്ണം
സാമത്വംതടവിയപാതംനിപ്സിതാതം
സാമത്തിൽസ്വയമരുളിത്തദാമരത്താൻ.

90

മുന്നേതീവ്രതപസ്സിനാൽത്രിഭുവനം

പാടേ തപിപ്പിച്ചതാൻ

തന്നേപോരിടുവാൻകിരാതവടിവായ്

ശവ്നൻതുടങ്ങിടവേ

ചെന്നേററിട്ടതിലോരസംഗരവശാൽ

വീണ്ടും ജഗൽസാലാസം

നന്നേചേർത്തൊരുകീർത്തിയചരിതൻ

പാതംൻ പ്രമാശാലിതാൻ.

91

ശ്രീമൽ പാശുപതാസ്രവും വിവിധമായ്

വീണ്ടും വരവ്രാതവും

കാമദോഷിയിൽനിന്നുവാങ്ങി വിജയൻ

സംപൂർണ്ണകാമൻമുദാ

സാമഞ്ജന്യമൊടുംസ്വകീർത്തിവിലസ-

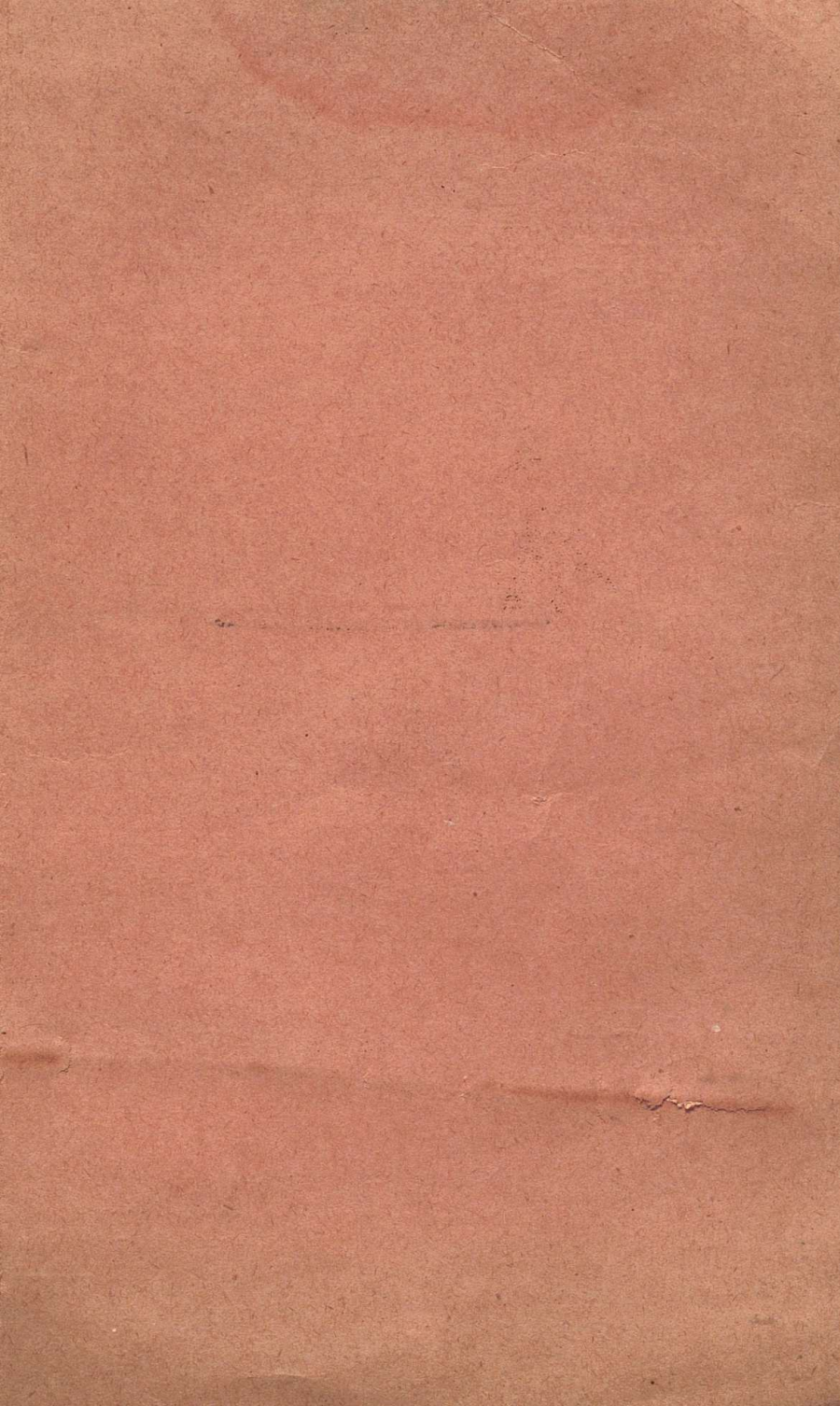
നല്ലീമതല്ലിക്കെഴും

തുമഞ്ജുപ്രസവങ്ങളാൽ സ്വയമിളാ-

ചക്രം വിളക്കീടിനാൻ.

92

എട്ടാം സർഗ്ഗം സമാപ്തം.

വിജയോദയം കാവ്യം.

10858

E 1081

51

PRESENTED BY:
SRI M. K. VASUDEVAN NAIR
M. K. VASUDEVAN NAIR
MALAYINKIL

പറഞ്ഞു
കേരള വർമ്മത്തമ്പുരാൻ.